

ဝင်းတင်၊အောင်စိန်
အောင်ပွဲခံ ပီယက်နပ်

ဒုတိယအကြိမ်

ခြင်္သေ့လည်ပြန်

ကျွန်တော်တို့ ဗီယက်နမ်မှ ပြန်လာခဲ့ကြသည် မှာ နှစ်တစ်ဝက်ကျိုး လုပါပြီ။

ကျွန်တော်တို့ ခရီးသည် ၁၉၇၆ အောက်တိုဘာ ၂၇ ရက်တွင် စ၍ နိုဝင်ဘာ ၁၁ ရက်တွင် ဆုံးပါသည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ အဖွဲ့ကို ပြန်ကြားရေးဌာန၊ ဒုတိယဝန်ကြီး ဦးမြမောင်က ခေါင်းဆောင်ပါသည်။ ။

ကျွန်တော်တို့ သည် အားလပ်လှသည် ဟူ၍ ဟုတ်ဟုတ်ညားညားမရှိသော သတင်းစာလုပ်ငန်းခွင်၌ တာဝန်ထမ်းရွက်ကြရသူများ ဖြစ်ပါသည်။ ။ ထို့ကြောင့် အချိန်ရှိခိုက် လုံ့လစိုက်နိုင်လွန်းပါမှ စာတစ်ဆစ်ပေတစ်ဆစ် ဖျစ်ဖျစ်ညှစ်ညှစ် ထုတ်လုပ်နိုင်သူများ ဖြစ်ပါသည်။ ။

ဆိုရှယ်လစ် ဗီယက်နမ်၊ အောင်ပွဲခံ ဗီယက်နမ်၊ သူရဲကောင်းတို့ နိုင်ငံ ဗီယက်နမ်အကြောင်း စာတစ်အုပ်ပေတစ်အုပ် ထုပ်ထုပ်ပိုက်ပိုက် ရေးလိုက် မည်ဟု အားခဲခဲ့ပါ၏။ သို့သော် အချည်းနှီးပင်။ အရာမထင် ရုပ်လုံးမပေါ်ခဲ့ပါ။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အောင်ပွဲခံဗီယက်နမ်၏ အောင်စည်အောင်မောင်းသံကား ကျွန်တော်တို့ ၏ နားထဲတွင် အစဉ်မပြတ် ပွဲတင်ထပ်နေဆဲပင် ရှိခဲ့ပါသည်။ ။

အောင်ပွဲခံဗီယက်နမ်သို့

ပထမဆုံးသွားရောက်ခဲ့သည့်

မြန်မာသတင်းစာ အဖွဲ့ဝင်များ အဖြစ် လိုက်ပါခွင့်ရခဲ့သည် အတွေ့အကြုံများကို ကျွန်တော်တို့ တန့်န့်တွေး၍ တရေးရေး ပြန်မြင်နေ ဆဲပင်ရှိခဲ့ပါသည်။ ။

သတင်းစာသမားတို့ ထုံးစံ အသံမစမ်းနိုင်အားမီ ခုနစ်သံချီဟစ်ရသလို မြန်မာနိုင်ငံသို့ ပြန်ရောက်ရောက်ချင်း ပြည်သူသိသင့်သိထိုက်သမျှ အချင်းကိစ္စ အဖြာဖြာကို ကောက်ကာငင်ကာသတင်းစာဆောင်းပါးများကို ရေးခဲ့ရပါသည်။ ။

(ထိုသတင်းစာ ဆောင်းပါးများကို ဤစာအုပ်နောက်ပိုင်းတွင် ထပ်မံ ထည့်သွင်း ဖော်ပြထားပါသည်။)

သို့ရာတွင် ထိုဆောင်းပါးများ သည် ရုတ်တရက်တွေးပြီး ကသုတ်ကရက် ရေးသည့် ဖုတ်ပူမီးတိုက်စာများ ဖြစ်၍ မပြည့်စုံလှပါ။ ခရီး၏ တစ်စိတ် တစ်ဒေသမှ လေ့လာရှုမြင်ချက် တစ်ဝက်တစ်ပျက်၏ အကြောင်းအရာ မစို့မပို့ကို တို့ ကနန်း ဆိတ်ကနန်း ရေးသားခြင်းများ သာဖြစ်ပါသည်။ ။ ထို့ကြောင့် သိမြင်နဲ့ စပ်မှု တင်းပြည့်ကျပ်ပြည့်မရှိလှပါ။

ယခု ဖြည့်စွက်ရေးသားသည့် ဆောင်းပါးများ သည် လည်း သိမြင်နဲ့ စပ် ပြီဟု မဆိုလိုပါ။ သို့ရာတွင် စေ့စေ့တွေးပြီး ရေးရေးပေါ်သော အချင်းအရာ၊ အချက်အလက်၊ အကြောင်းကိစ္စများကို လွှမ်းခြုံအောင် တတ်စွမ်းသမျှ ကြိုးစား ရေးသားထားသည့် ဆောင်းပါးများ ဖြစ်၍ ပိုမို ကျယ်ဝန်းသောရှုထောင့်မှ ပိုမို ကျယ်ပြောသောရှုခင်းကို ပိုမိုကြည်လင်စွာ သိမြင်စေနိုင်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ပါ သည်။ ။ အောင်ပွဲ ခံဗီယက်နမ်၏ အမျိုးသားဘဝ၊ အမျိုးသားကြိုးပမ်းမှု ရုပ်ပုံလွှာ များ ။

ဤ တိုးဖြည့်ရေးသားချက်များ သည် အောင်ပွဲခံဗီယက်နမ်ကို ပြန်လည် မျှော်ကြည့်ချက်ဖြစ်ပါသည်။ ။ ထိုပြန်လည်မျှော်ကြည့်ချက်သည်

သမင်လည်ပြန် အကြည့်ဖြစ်သည် ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။ သို့သော် ကျွန်တော်တို့ကမူ ခြင်္သေ့လည်ပြန် အကြည့်ဖြစ်သည် ဟု ဆိုချင်ပါသည်။

ဗီယက်နမ်စစ်သည် အရှေ့တောင်အာရှတစ်ခုလုံးကို မီးဟု နံးဟု နံးတောက်ခမန်း လောင်ကျွမ်းစွဲမြိုက်ခဲ့သည့် စစ်မီးကြီးဖြစ်ပါသည်။

ထိုကျူးကျော်စစ်ကြီး၏ စက်ကွင်းသည် ရှောင်မလွတ်နိုင်လောက်အောင် ကျယ်ပြောစွာ ဖြန့်ကြက်ကျရောက်ခဲ့ပါသည်။ နိုင်ငံအချို့ ထိုစစ်ကြီး၏ ဝါးမျိုခြင်းကို ခံခဲ့ကြရပါသည်။ နိုင်ငံအချို့ ထိုစစ်ကြီးတွင် အငှားလိုက်တရား ခံများ ဖြစ်ခဲ့ကြရပါသည်။ နိုင်ငံအချို့ ဆုပ်စူး စားရူး၊ ရှေ့တိုး ထမ်းပိုး နောက်ဆုတ် လှည်းတုတ် ဖြစ်ခဲ့ကြရပါသည်။

အရှေ့တောင်အာရှနိုင်ငံများ အနက် မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံသာလျှင် ဗီယက်နမ် ကျူးကျော်စစ်ကြီးတွင် တောင်ပြိုရာ မြက်ပြတ်အဖြစ်မျိုးလည်း မရောက်။ ကျွဲနှစ်ကောင်ခတ်သည့် ကြားက မြေစာပင်အဖြစ်မျိုးလည်း မရောက်။ ကျွန်ုပ်တို့အဆစ်ပါပြီး သမိုင်းကြွေးပတ်ချာဝိုင်းသည့် အဖြစ်မျိုးလည်း မရောက်ခဲ့ပါ။

မြန်မာနိုင်ငံသည် တိကျသောကြားနေဝါဒကို တည့်မတ်စွာ ကျင့်သုံးနိုင်ခဲ့ပါသည်။ လွတ်လပ်သော နိုင်ငံခြားရေးဝါဒကို ခိုင်မာစွာ ကိုင်စွဲနိုင်ခဲ့ပါသည်။

တိကျသော ကြားနေဝါဒ၊ လွတ်လပ်သော နိုင်ငံခြားရေးဝါဒကို ပြတ်သားစွာ ကိုင်စွဲကျင့်သုံးခြင်းသည် ရေငုံနှုတ်ဆိတ်၊ မျက်စိမှိတ်၍၊ နားပိတ် ခေါင်းခါ၊ လွတ်ရာ ကျွတ်ရာ၊ ပုန်းရှောင်ဖယ်ခွာသော ဧကစာကျင့်သုံးခြင်း မဟုတ်ပါ။ မြန်မာနိုင်ငံသည် ဗီယက်နမ်စစ်ကာလတစ်လျှောက်လုံး ‘ဆိုရေးရှိက ဆိုအပ်စွ’ စိတ်ထားကို ရင်ဝယ်ပိုက်ကာ စိုက်စိုက်မတ်မတ် ပြတ်ပြတ်ရဲရဲ အဖြူအမည်း သဲသဲကွဲကွဲ သဘောထား ဖော်ထုတ်

ရပ်တည်ခဲ့သည် ချည်း ဖြစ်ပါသည်။ ။

၁၉၆၆ ဖေဖော်ဝါရီ ၂၁ တွင် တော်လှန်ရေးကောင်စီဥက္ကဋ္ဌကြီး ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်းက ဗီယက်နမ်သမ္မတကြီး ဟိုချီမင်းထံ ပြန်ကြားစာတစ်စောင် ပို့ခဲ့ပါသည်။ ။

ထိုစာတွင် ‘နိုင်ငံခြားလွှမ်းမိုးမှုနှင့် နိုင်ငံခြားမှ ဝင်ရောက်နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးခြင်းကြောင့် ပေါ်ပေါက်ဖြစ်ပွားနေရသည့် ယနေ့ဗီယက်နမ်ပြဿနာကို ငြိမ်းချမ်းသောနည်းဖြင့်သာလျှင် ဖြေရှင်းနိုင်စွမ်းရှိမည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့ ခံယူကြောင်း’ ဟူသောအချက်၊ ‘ဗီယက်နမ်နိုင်ငံအပေါ် အကြင်နာတရားထားရှိကြောင်း’ ဟူသောအချက်၊ ‘ဗီယက်နမ်ကို အချုပ်အခြာအာဏာပိုင်ပြီး ဒီမိုကရေစီအခွင့် အရေးများ အပြည့်အဝ ရရှိသော လုံးဝအမှီအခိုကင်းသည့် နိုင်ငံတစ်ရပ်အသွင် အမှန်တကယ် ရိုးသားစစ်မှန်သော စိတ်ဖြင့် ရှုမြင်လိုကြောင်း’ ဟူသောအချက် စသည် တို့ ကို ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။ ။

ဤ အချက်သုံးချက်သည် ဗီယက်နမ်အပေါ် ကျူးကျော်စစ်ကြီးဖြစ်ပွားစ လက်မွန်မဆွ ကနဦးအစကပင် ထားရှိခဲ့သည့် မြန်မာနိုင်ငံ၏ သဘောထား နှင့် ရပ်တည်ချက်ဖြစ်ပါသည်။ ။ ကမ္ဘာ့သိကြေညာခဲ့သည့် သဘောထားနှင့် ရပ်တည်ချက်လည်း ဖြစ်ပါသည်။ ။

၁၉၇၃ ဖေဖော်ဝါရီ ၂၇ တွင် ဗီယက်နမ်ငြိမ်းချမ်းရေး၏ ရှေ့ပြေး လမ်းခင်းဖြစ်သော ပဲရစ်စာချုပ်ကို ကာယကံရှင်နိုင်ငံများ လက်မှတ်ရေးထိုး ကြပါသည်။ ။ အပစ်အခတ် ရပ်စဲကြပါသည်။ ။ ထိုအချိန်တွင် မြန်မာအစိုးရသည် ကောင်းမြတ်သော စိတ်ရင်းစေတနာနှင့် အရှည်ကြည့်သော စိတ်ဆန္ဒသဘော ထားကို ပြတ်သားစွာ ဖော်ထုတ်ခဲ့ပါသည်။ ။

မြန်မာနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာန၏ ၁၉၇၃ ဖေဖော်ဝါရီ ၂၆ ကြေညာချက်တွင် ‘ငြိမ်းချမ်းရေးလမ်းစာ ပေါ် လာပြီဟု ယူဆမိသဖြင့် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံအစိုးရသည် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ရပါသည်’ ဟု ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။ ။

‘ငြိမ်းချမ်းရေးလမ်းစာကို ပျောက်ကွယ်မသွားအောင် ထိန်းသိမ်းရန်’၊ ‘တကယ်ငြိမ်းချမ်းရေး အပြည့်အဝရရှိရေးလုပ်ငန်းအောင်မြင်ရန်အတွက် ဗီယက်နမ် ပြည်သူများအား ကျန်နိုင်ငံများက ဝိုင်းဝန်းကူညီရန်’၊ ‘လာအိုနှင့် ကမ္ဘောဒီးယားနိုင်ငံများ တွင် လည်း ငြိမ်းချမ်းရေးရရှိအောင် ကြိုးပမ်းရန်’၊ ‘အာရှဒေသ တစ်ခုလုံးတွင် လည်း တည်တံ့ခိုင်မြဲသော ငြိမ်းချမ်းရေးရရှိရန် လိုအပ်သည့် အတွက် အရှေ့တောင်အာရှနိုင်ငံများ စုပေါင်းဆွေးနွေး ညှိနှိုင်းလုပ်ဆောင်ရန်’ စသော သဘောထားများကိုပါ ခိုင်မာစွာ ဖော်ထုတ်ခဲ့ပါသည်။ ။

ဤရပ်တည်ချက်များ သည် မှန်မှန်မှားမှား နားပိတ်ပါးစပ်ပိတ်သော သဘောထားမျိုးကို လက်သင့်မခံသည့် မြန်မာနိုင်ငံ၏ ရပ်တည်ချက်များ ဖြစ်ပါသည်။ ။ တရားသောဘက်၊ မှန်သောဘက်က ပြတ်သားဝံ့စားစွာ မားမား မတ်မတ်ဝင်ရပ်သည့် ရပ်တည်ချက်များ သာဖြစ်ပါသည်။ ။

နိုင်ငံတော်၏ ခိုင်မာသော မူဝါဒ၊ ခေါင်းဆောင်မှု၏ အမြင်ကျယ်သော သဘောထားတို့ သည် မြန်မာနိုင်ငံအား ကမ္ဘာစစ်ကြီးတမျှ ဆိုးဝါးကြမ်းကြုတ် ရှုပ်ထွေးပွေလီသော ဗီယက်နမ်ကျူးကျော်စစ်ကြီး၏ စစ်ရေး၊ နိုင်ငံရေး၊ စီးပွား ရေး ဝဲဩဇာကြီးထဲသို့ လွင့်မျောစီးပါနစ်မြုပ်ခြင်းမရှိစေအောင် ထိန်းမတ်နိုင် ခဲ့ပါသည်။ ။

ဤသည် ပင် ကမ္ဘာနှင့် အဝန်း လွှမ်းခြုံလောင်မြိုက်ခဲ့သည့် ဗီယက်န

မ် စစ်ကာလအတွင်း သွယ်ဝိုက်သောနည်းဖြင့် အောင်ပွဲခံခဲ့သည့် မြန်မာနိုင်ငံ၏ ဂုဏ်ယူဖွယ် စွမ်းဆောင်ချက်တစ်ရပ်ဖြစ်ပါသည်။ ။

မှန်သော တရားသော တိုက်ပွဲကို မျက်နှာမလွှဲ။ တစ်ချိန်တည်းမှာ ပင် ကျွန်ုပ်တို့အဆစ်ပါ အဖြစ်မခံ။ ဓားခုတ်ရာ လက်လျှို့မလုပ်။ အငှားတရားခံ လိုက်ပြီး ကိုယ့်တိုင်းပြည်၌ သွေးချောင်းစီးအောင် မဖန်တီး။

ဤသည် ပင် မြန်မာနိုင်ငံ၏ လူသိရှင်ကြားမဟုတ်သော ဗီယက်နမ် စစ်ကာလ မြန်မာ့အောင်ပွဲဖြစ်ပါသည်။ ။

ဗီယက်နမ် စစ်ပွဲဒေသသို့ ကျွန်တော်တို့ ရောက်သွားသောအခါ သွယ်ဝိုက်သောနည်းဖြင့် အောင်ပွဲခံခဲ့သည့် မြန်မာနိုင်ငံ၏ ထိုရပ်တည်ချက် အတွက် ကျွန်တော်တို့ ဂုဏ်တက်ခဲ့ကြပါသည်။ ။

ဆိုရှယ်လစ်ဗီယက်နမ်ကို အမဲဖျက်သလို ဝိုင်းဖျက်ရာ၌ မပါခဲ့သည့် မြန်မာလူမျိုး၊ သူရဲကောင်း ဗီယက်နမ်ပြည်သူတို့ အား မှန်ကန်သောစေတနာနှင့် ထိရောက်သော ထောက်ခံအားပေးမှုများကို အခါအခွင့် သင့်မြတ်လျောက်ပတ် တိုင်း ပေးအပ်ခဲ့သည့် မြန်မာလူမျိုးအဖြစ်လည်း ကျွန်တော်တို့ ဂုဏ်တက်ခဲ့ကြပါ သည်။ ။

ဗီယက်နမ်စစ်ကြောင့် ရုပ်ဝတ္ထုပြာပုံဖြစ်သည့် နိုင်ငံတွေကဖြစ်၊ စိတ်စာရိတ္တ ‘ပြာပုံ’ ဖြစ်သည့် နိုင်ငံတွေကဖြစ်ခဲ့ကြချိန်တွင် ထိုမတရားသော စစ်ကြီးကို ခလုတ်မထိ ဆူးမငြိ ကွင်းရှောင်နိုင်ခဲ့သည့် ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံ၏ ထက်မြက်သော ကြိုးပမ်းချက်အတွက်လည်း ကျွန်တော်တို့ ဂုဏ်တက်ခဲ့ကြပါသည်။ ။

ထို့ကြောင့် အောင်ပွဲခံဗီယက်နမ်ကို ချီးကျူးလေးစားမှု အပြည့်ဖြင့် ပြန်မျှော်ကြည့်သော ကျွန်တော်တို့ ၏ အကြည့်သည် လိပ်ပြာမသန့်သော ဥဩငှက် ၏ အကြည့်မျိုး လုံးဝမဟုတ်။

ပျော့ညံ့သော သမင်၏ အကြည့်မျိုး အလျှင်းမဟုတ်။

အောင်ဖော်အောင်ဖက် ခြင်္သေ့၏ အကြည့်မျိုးဟု သာ ဆိုချင်ပါသည်

။

ထို့ကြောင့် ဥဩလည်ပြန်အကြည့် မဟုတ်ပါ။ သမင်လည်ပြန်အကြည့် မဟုတ်ပါ။ ခြင်္သေ့လည်ပြန်အကြည့်ဖြစ်ပါသည် ။

ခြင်္သေ့လည်ပြန်အကြည့်ဖြင့် မြင်ရသည့် မြင်ကွင်းအသွယ်သွယ်များကို ကျွန်တော်တို့ ဤစာအုပ်တွင် စုပေါင်း၍ တင်ပြထားကြပါသည် ။

ဆိုရှယ်လစ်တည်ဆောက်ရေး အတွေ့အကြုံရင့်ကျက်ပြီး ဆိုရှယ်လစ် တည်ဆောက်မှုများကို တကယ်လုပ်၍ အဟုတ်ဖြစ်နေသည့် ဆိုရှယ်လစ်ဗီယက် နမ်မှ လေ့လာဖွယ်၊ မှတ်သားဖွယ်၊ နည်းယူဖွယ်၊ အတုယူဖွယ်၊ ဆင်ခြင်ဖွယ်၊ ပြင်ဆင်ဖွယ်တို့ ကို ကောက်နုတ်သုံးသပ်၍ တင်ပြထားကြပါသည် ။

အထူးသဖြင့် ဆိုရှယ်လစ်စနစ်သည် အားသာနေသောစနစ်၊ အောင်ပွဲ ခံနေသော စနစ်၊ အလုပ်လုပ်သောပြည်သူတို့ ၏ ဘဝထွက်ရပ်လမ်းစနစ်၊ ကိုယ့်နည်းကိုယ့်ဟန် ကိုယ့်လမ်းဖြင့်လည်း တည်ဆောက်နိုင်သော စနစ်၊ ဓားမ နောက်ပိတ်ခွေး နိုင်ငံဘဝမှ လူတန်းစေ့နိုင်ငံဘဝသို့ ပြောင်းပို့နိုင်သောစနစ်၊ တကယ်လုပ်လျှင် အဟုတ်ဖြစ်သော စနစ်သာဖြစ်ပေကြောင်း အကောင်းဆုံး သက်သေထူနိုင်သည့် လုပ်ရပ်ဖြစ်ရပ်များကို ကျွန်တော်တို့ လေ့လာသုံးသပ်တင် ပြထားကြပါသည် ။

ထိုထိုသော အကြောင်းချင်းတို့သည် ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံအား ဒေါင်ဒေါင်မြည် ဆိုရှယ်လစ်နိုင်ငံတစ်ခုအဖြစ် ပြုစုပျိုးထောင်တည်ဆောက်ရာ၌ အထောက်အပံ့ ဖြစ်စေနိုင်ကောင်းဖွယ်ရှိပေ၏ ဟူသော စေတနာ

ရှေ့သွားဖြင့် ရေးသားတင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

ကိုယ့်ရေမြေ သဘာဝနှင့် ဗောင်းဝင်အံကျရာတို့ ကို ဆင်ခြင်စံထားပြီး ပြဒါးတစ်လမ်း သံတစ်လမ်းဖြစ်ရာတို့ ကို ဆန်းစစ် ရှောင်ရှားကြရန်ဖြစ်ပါသည်။ ။

ကျွန်တော်တို့ ၏ ဆိုရှယ်လစ်ဗီယက်နမ်ခရီးတွင် အစစအရာရာ ကူ ညီစောင့်ရှောက်ခဲ့ကြသည့် ဗီယက်နမ်နိုင်ငံဆိုင်ရာ မြန်မာသံအမတ်ကြီး ဦးလှဆွေနှင့် သံရုံးအဖွဲ့ဝင်များအား ကျေးဇူးတင်ကြောင်း မှတ်တမ်းတင်ပါသည်။ ။

ဝင်းတင် ၊ အောင်စိန်

၁ ဇူလိုင် ၁၉၇၇

အလှစခန်း

တို့ မြစ်ဝှမ်း တို့ တောတောင်
တို့ လူမျိုး တို့ ပြည်ထောင်
ထာဝရရည်အောင် တည်မြဲ။
ကျူးကျော်သူအမေရိကန်
အနိုင်မခံ တို့ တွန်းလှန်
တို့ နိုင်ငံ ဆယ်ပြန်လှအောင်
တို့ ပြန်လည် တည်ထောင်နိုင်ကြမည်မလွဲ။ ။

ကျူးကျော်စစ်ကာလအတွင်း
ဗီယက်နမ်အမျိုးသားခေါင်းဆောင်ကြီး ဟိုချီမင်းက ဤသို့ ကြုံးဝါးခဲ့ဖူး
သည် ။

ကျွန်တော်တို့ ဗီယက်နမ်သို့ရောက်သွားချိန်မှာ ဗီယက်နမ်ပြည်သူတို့
ကျူးကျော်စစ်ကြီးကို အောင်ပွဲခံပြီးစအချိန်။

သူတို့ နိုင်ငံကို သူတို့ ပြန်လည်ထူထောင်နေကြသည် ။

ဆယ်ပြန်လှအောင်။

စစ်အနိဋ္ဌာရုံတို့ မကြုံမီက ဘယ်လောက်လှပြီး စစ်ပြီးချိန်တွင် ပြန်လည်ထူထောင်မှုကြောင့် ဘယ်နှပြန် လှနေပြီတော့မသိ။ ကျွန်တော်တို့ မြင်ခဲ့ကြခဲ့တွေ့ခဲ့ရသည့် ဗီယက်နမ်ကား အတော်လှနေပြီဟု ဆိုချင်ဖွယ် ။

အတော်လှနေပြီဆိုသည် မှာ ကျွန်တော်တို့ ရောက်ခဲ့ပေါက်ခဲ့ဖူးသည့် အနောက်ဥရောပနိုင်ငံများ ၊ အရှေ့ဥရောပနိုင်ငံများ ၊ အခြားအာရှနိုင်ငံများ နှင့် အလှပခုံးချင်း ယှဉ်နိုင်နေပြီဟု သဘောမရောက်ပါ။ ဆင်လည်း ဆင့်အထွာနဲ့ ဆိတ်လည်း ဆိတ်အထွာနဲ့ ဆိုသလို သူ့အဆင့် နှင့် သူ အတော်လှနေခြင်းကို ဆိုလိုပေသည် ။

ဗီယက်နမ်သည် သမိုင်းတစ်လျှောက်လုံး ပြည်ပကျူးကျော်စစ်များ ကို အဖန်တလဲလဲ ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသည် ။ တိုင်းပြည် ပြာပုံဖြစ်ရသည့် စစ်များ ၊ လူမျိုး ဖွတ်ကျောပြာစု ခရဆံကျွတ်ဖြစ်ရသည့် စစ်များ ။ မြို့ပြ ကျေးလက် အိမ်တိုင် နွယ်ရစ် လယ်တောဖြစ်ရသည့် စစ်များ ။

ပန်းချီပန်းပု အနုပညာများသည် ဆိုရှယ်လစ်ဗီယက်နမ်တွင် ပန်းပေါင်းစေ့ဆာရောင်စုံဖြာသကဲ့သို့ ဖူးငုံပွင့်လန်းလာနေသည်။ စာရေးသူနှစ်ဦး၏အနောက်မှ အင်္ဂတေပန်းပုရုပ်သည်ပင် လယ်ကမ်းခြေအလှစခန်းတခု၏ပန်းခြံလမ်းပေါ်ရှိ အနုပညာလက်ရာတခုဖြစ်၏။

လာချင်ရာ စစ်လာ။ ဗီယက်နမ်ပြည်သူတို့ ကား သူတို့ နိုင်ငံကို ပြာပုံမှ ကြာငုံပွင့်သလို တင့်တယ်သာယာအောင်၊ စိုပြည်စည်ကားအောင် ‘ဆယ်ပြန်လှ အောင်’ စစ်တွင်းကာလခွဲသတ္တိထက် မလျော့မနည်း မယုတ်မနိမ့်သော စစ်ပြီးကာလ အားမာန်ဖြင့် ပြန်လည်ထူထောင်၊ တည်ဆောက်ပြုပြင်၊ အလှဆင်နိုင်ခဲ့ ကြသည် ချည်းသာ။

ကျွန်တော်တို့ ဟနိုင်းမြို့တော်သို့ရောက်ပြီး နောက်တစ်နေ့။
မြို့တွင်းသို့ လှည့်ကြည့်ကြသည် ။ စစ်အမာရွတ်များ အထင်းသားပေါ်
နေသေးသည် ။ ညစ်ပတ်သော လမ်းသိမ်လမ်းမွှားကလေးများ ၊ တဲ ငါး
ပိသိပ် ငါးချဉ်သိပ် ကလေးများကို လမ်းမကြီး၏ အတွင်းဘက်၊ တိုက်
တာများ ၏ နောက်ဘက်၌ အပြည့်အညပ်တွေ့ရသေး။ သို့သော် ဆင်းရဲ
နိုင်ငံချင်းတူလျှင်၊ စစ်ပြီးစ နိုင်ငံချင်း တူလျှင်၊ နိုင်ငံငယ်ချင်းတူလျှင် ကို
ယ့်ကိုယ်ကိုယ် အနူတော လူချောဖြစ်အောင် ပြန်လည်ထူထောင်တည်
ဆောက်နိုင်သော ဗီယက်နမ်၏ စွမ်းပကားသည် ကြီးမားလှပါပေ၏ ဟု
ဆိုနိုင်သည် ။

ဗီယက်နမ်ကိုဆယ်ပြန်လှအောင်ပြန်လည်ထူထောင်ရာ၌ လူငယ်လုပ်အားသည်အကြီးမားဆုံး
စွမ်းပကားဖြစ်လာသည်။ ဟနိုင်းမြို့အနောက်ကန်ကမ်းစပ်၌ဖောက်လုပ်ဆဲ လူငယ်သစ်ရိပ်
တန်းလမ်းကြီးအားအလှဆင်ရန်ပန်းပင်စိုက်နေကြသည့်လုံမပျိုများကို ဤသို့တွေ့ခဲ့ရသည်။

ဟန္တိုင်းမြို့တော်၏ အဓိကရကန်ကြီးဖြစ်သော အနောက်ကန်နှင့် ဒါးကန်အကြား လမ်းမကြီးကို လူငယ်ရိပ်သာလမ်းမကြီးအဖြစ် တည်ဆောက်နေသည် ။ လမ်းခင်းသူခင်း။ ချုံရှင်းသူရှင်း။ ပန်းစိုက်သူစိုက်။ မြက်ခုတ်သူခုတ်။

ထိုအလှဆင်မှုသည် မြို့ကြီးပြကြီးများ တွင် သာ တွေ့ခဲ့ရသော အလှပုံမျိုးမဟုတ်။ မြို့ကြီးပြကြီးတို့ ကိုသာ ပြင်လွန်း၍ ဖင်ချွန်းကာမှ ချွန်းရော၊ ငွေအား လူအား၊ ပစ္စည်းအား ဗုံးပေါလအော သုံးကာ သသထက်သတတ်သည့် အကျင့်မျိုး မဟုတ်။ မျက်နှာနံ့သာ ခြေဗလာ အလေ့မျိုးမဟုတ်။ လှတစ်မျက်နှာ ယဉ်တစ်ကိုယ်လုံး ဖြစ်အောင် ကြိုးပမ်းမှုမျိုး။ ရှေ့ကကြည့်လည်း ယဉ်တယ် နောက်ကကြည့်လည်း ယဉ်တယ် ဖြစ်အောင် အားထုတ်မှုမျိုး။

ကျွန်တော်တို့ ကျော်ဖြတ်ရပ်နား လေ့လာကြည့်ရှုခဲ့ကြရသည့် ကျေးလက်တောရွာ အားလုံးတွင် လည်း ထိုအလှဆင်မှုများကို တွေ့ခဲ့ကြရသည် သာ။ တကယ့်အားသွန်ခွန်စိုက် အလှဆင်မှုများ ။

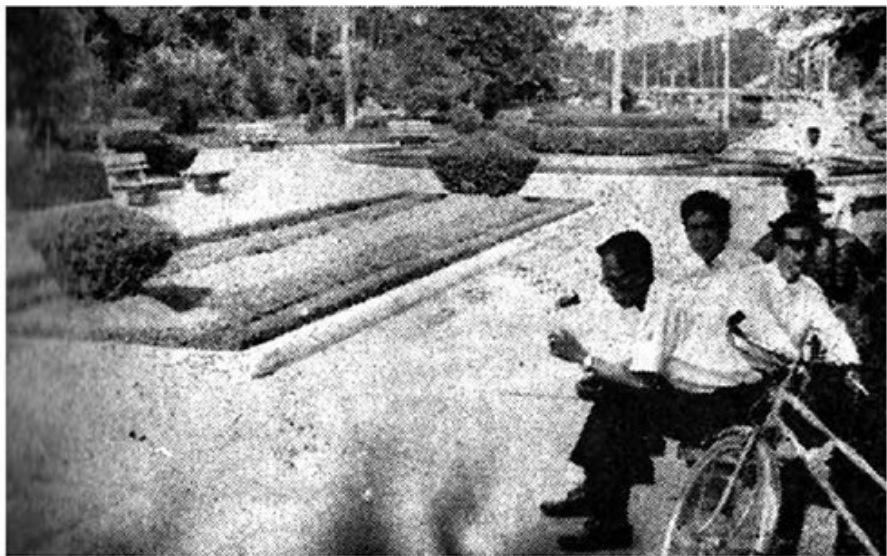
တစ်ပြည်လုံးရှိသမျှလမ်းကို သစ်ရိပ်တန်းဖြစ်အောင်လုပ်သည် ။ စိုက်လိုက်ကြသည့် သစ်ပင်တွေ။ လမ်းဘေးတိုင်းတွင် အထပ်ထပ်၊ အချပ်ချပ်။ ကားသွားလမ်း လူသွားလမ်းတို့ တွင် သာမဟုတ်။ တူးမြောင်းတာတမံ ဘေး တစ်လျှောက်တို့ တွင် လည်း မြိုင်ထအောင် သစ်ပင်စိုက်သည် ။

ကျေးရွာတိုင်းလိုလို၌ အုတ်ဖိုကလေးများ ၊ ထုံးဖိုကလေးများကို မြင်ရသည် ။ တောရောမြို့ပါ လူနေအိမ်အများ စုသည် အုတ်တိုက်များ ဖြစ်သည် ။ အုတ်ဖြင့်ဆောက်၍ သာ အုတ်တိုက်ဟု ဆိုရပါသည် ။ လုပ်ရဆောင်ရ ခက်ခဲလှဟန်တော့မရှိလှပါ။ သစ်မရှိလျှင် ဝါးတိုင်ထူပြီး

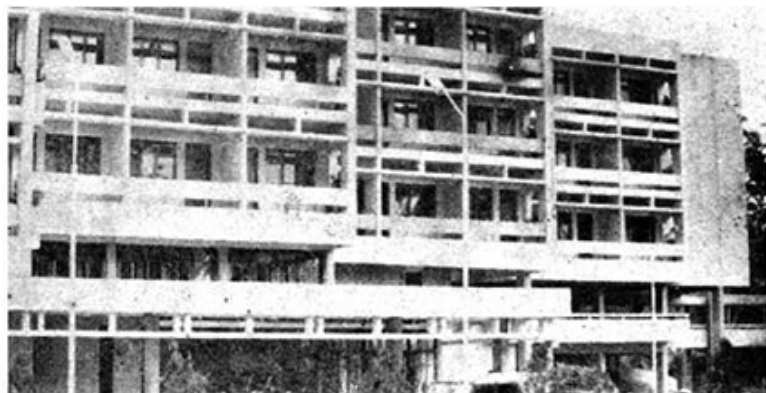
အုတ်ဖြင့်နံကပ်သည် ။ ဝါးအချင် တန်းပစ်ပြီး အုတ်ကြွပ်မိုးတင်သည် ။

မြို့ပြ၏ အဆုတ်များ ပမာဖြစ်သော ပန်းခြံပန်းဥယျာဉ်များကို စနစ်တကျ ပြုစုဖျိုးထောင်နေသည် ။ ဟန္တိုင်းမြို့တွင် ထုံညှက်(ပြန်လည် ပေါင်းစည်းရေး)ပန်းဥယျာဉ်ကြီးကို ပြုစုနေသည် ။ ရေကန်ကြည်ကြည်၊ မြက်ခင်းညီညီ၊ ပန်းရံဆိုင်းဆိုင်း၊ သစ်ရိပ်မှိုင်းမှိုင်း၊ ရွှေငါးငွေငါးတွေ မွေးထားသည် ။ ဆင်အလား၊ ငါးအသွင် သစ်ပင်များကို ကိုက်ဖြတ်ထားသည် ။ ကလေးတို့ ဆော့ ကစားစရာ လွှဲဒန်း၊ လျှောစီး စသည် တို့ ကလည်း နေရာအနှံ့။

ဟိုင်ဖုံမြို့သို့ရောက်စဉ် ကျွန်တော်တို့ မြူနီစီပယ်ပန်းခြံထဲတွင် ဝင်ထိုင်ခဲ့ကြသေးသည် ။ ပန်းခင်းမြက်ခင်းတို့ ကို ရောင်စုံကော်ဇောကြီးပမာ တွေးထင်ကြည့်မိရ လောက်အောင် စနစ်တကျ ယုယမွမ်းမံထားသည် ။

ကျေးကျော်စစ်ပြီးဆုံးသွားချိန်တွင် ဗီယက်နမ်ကို ဆယ်ဆပို၍လှအောင် မွမ်းမံကြမည်ဆိုသော သမ္မတကြီးဟိုချီမင်း၏ လမ်းညွှန်နှင့်အညီ စနစ်တကျမွမ်းမံပြင်ဆင်ထားသည့် ဟိုင်ဖိုမြို့ အပန်းဖြေပန်းခြံတစ်ခုအတွင်း။

ဒိုဆန်ကျွန်းဆွယ်ပေါ်ရှိ ဟော်တယ်ကြီး။ ဤဟော်တယ်ကြီးတွင် ကျွန်တော်တို့ဖြစ်မာအဖွဲ့ တစ်ညတည်းခိုခဲ့ကြသည်။ ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်လုပ်ငန်း အလားအလာဖွင့်လှစ်လှင့်နေ သည့် ဆိုရှယ်လစ်ဗီယက်နမ်သည် လှပသောဗီယက်နမ်မြေပေါ်၌ ဤသို့သော ထည်ထည်ဝါ ဝါ တည်းခိုနားနေစရာခေတ်မီအဆောက်အဦများကို အားသွန်ခွန်စိုက်တည်ဆောက်နေသည်။

ဗီယက်နမ်၏ တောတောင်ရေမြေ ပင်ကိုအလှဓာတ်ခံကလည်း အံ့မ
ခန်းကြီးမားပါပေသည်။

ဟိုင်ဖုံမြို့သို့အသွားတွင် ကျွန်တော်တို့ ဒိုဆန်ပင်လယ်ကမ်းခြေစခန်း
၌ တစ်ညဝင်နားကြသည်။

ဒိုဆန်ပင်လယ်ကမ်းခြေစခန်းသည် ဟနွိုင်းမှ မိုင် ၇၀ ကျော်၊ ဟိုင်ဖုံ
မှ ၁၀ မိုင်ခန့်ဝေးသည်။ ပင်လယ်ကမ်းခြေစခန်း ဆိုသော်လည်း
ကမ်းခြေမညီပြန့်၊ ရေမကြည်သန့်၊ ရေချိုးဆိပ်မကောင်း။ သို့သော် ပင်
လယ်ထဲသို့ ထိုးထွက်နေသည့် ကျွန်းဆွယ်ကလေးဖြစ်၍ လှသည်။
ကျွန်းဆွယ်အလယ်တွင် မန္တလေးတောင်လို တောင်ကုန်းလေးတစ်ခု။
တောင်ကုန်းကလေးပတ်လည်တွင် ဧည့်ဂေဟာများ။ အပန်းဖြေဂေဟာ
များ။ ခရီးလှည့်ဟော်တယ်များ။ နာလန်ထဆေးရုံများ။

ဒိုဆန်ဟော်တယ်တွင် ကျွန်တော်တို့ တည်းခိုခဲ့ကြသည်။ အဆောက်
အအုံက ခေတ်မီပုံစံ။ ဧည့်သည် တော့ များများ စားစားမရှိ။

ပင်လယ်လေညင်း ဆော်သွင်းတိုက်ခတ်သံက တဝေါဝေါ။ သစ်ရွက်
သစ်ခက်တို့ အချင်းချင်း တိုက်ခတ်သံက တရဲ့ရဲ့။ အခြား
အသံဗလံမကြားရ။ နာလန်ထဆေးရုံတွင် တက်ရောက်ကုသနေသူများ ၊
အပန်းဖြေခရီးထွက်လာကြသည့် အလုပ်သမားများ ၊ စိမ်ပြေနပြေ စ
ကားဝိုင်းဖွဲ့၊ လမ်းလျှောက်၊ လေညင်းခံ၊ ငါးများနေကြသည်။

ဒိုဆန်ကျွန်းဆွယ်တစ်ခုလုံးသည် အပန်းဖြေစခန်းကြီး ဖြစ်နေသည်
။ ကျောက်ပန်းပု၊ အင်္ဂတေပန်းပု ရုပ်တုကြီးများ ဖြင့် တန်ဆာဆင်ထား
၍ ပန်းခြံ ပန်းဥယျာဉ်ကြီး ဟု လည်း ထင်ယောင်ယိုးမှားစရာ။

ဒို့ဆန်မှ တစ်ဆင့် ဟာလောင်ပင်လယ်ကွေ့သို့ ရောက်ကြပြန်သည်။ ။
ဟန့်ဦးမှ မိုင် ၁၀၀ ကျော်ဝေးသည်။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် အထွက်အကောင်း
ဆုံး ကျောက်မီးသွေးတွင်းများ အနက် အပါအဝင်ဖြစ်သော ဟွန်ဂိုင်နှင့်
ကန်ဖာ ကျောက်မီးသွေးတွင်းကြီးများ တည်ရှိရာအရပ်။ ဟာလောင်ပင်
လယ်ကွေ့သည် ကျောက်မီးသွေးတွင်း များကြောင့် ထက် ရေပေါ်ကျော
က်ဆောင်များကြောင့် ပို၍ ကျော်ကြားသည်။ ။

ဩစတြေးလျကဗျာ ဆရာတစ်ဦးက ‘ဤရှုခင်းထက်၊ အသက်ရှူမေ၊
အရှေ့တစ်ကြော၊ ရှုမောရင်သပ်၊ ဖြစ်အပ်စရာ၊ ဘယ်မှာ မရှိ’ ဟု ရေးဖွဲ့
ဖူးသည့် ကမ္ဘာအံ့တစ်ပါး ရှုခင်းသာ။

ဟာလောင်ပင်လယ်ကွေ့ထဲတွင် ကျောက်ဆောင်ကျောက်တောင်
ကျောက်ဂူကျောက်လိုဏ်ပေါင်း ၃၀၀၀ ကျော်ရှိသည်။ ကရင်ပြည်နယ်
က ဇွဲကပင်တောင်လို မတ်စောက်ကဲမိုးသော ကျောက်တောင် ကျောက်
ဆောင်များ ပင်လယ်ရေပြင်ထက်သို့ ထိုးထောင်ထွက်နေသည်။ စာမဖွဲ့
သာအောင် ရှုခင်းသာသည်။ မြင်ကွင်းဆန်းသည်။ ။

ဟာလောင်ဆိုသည် မှာ နဂါးဆင်းရာအရပ်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ ။
ဟန့်ဦး၏ ရှေးအမည်မှာ ထန်လောင်ဖြစ်သည်။ နဂါးပျံရာအရပ်ဟု အ
ဓိပ္ပာယ် ထွက်သည်။ ဟန့်ဦးမှ နဂါးများ ပျံ လာပြီး ဤနေရာတွင် ဆင်း
သက်သည် ဟူသော ဒဏ္ဍာရီကို အစွဲပြုကာ ဟာလောင်(နဂါးဆင်း)ဟု
ခေါ်တွင် သည်။ ။

ဒဏ္ဍာရီလာ အစွဲအယူများ အရ ဗီယက်နမ်ကို ရန်သူတို့ ကျူးကျော်
တိုက်ခိုက်တိုင်း နဂါးများက ဗီယက်နမ်ဘက်မှ ကူတိုက်ကြသည်။ နဂါး
များက စိန်သွားလက်နက်များ အန်ထုတ်ပေးကြသည်။ ။ ဟာလောင်ပင်
လယ်ကွေ့ရှိ ကျွန်းပေါင်းသုံးထောင်ကျော်သည်

ထိုစိန်သွားလက်နက်များ ဖြစ်သည် ဟု အယူရှိသည် ။

နဂါးမျက်စောင်း အကြောင်းမရွေးကဲ့သို့ နဂါးစိန်သွားကလည်း ကျူး
ကျော်သမားမရွေး။ နဂါးမျက်စောင်းက ရန်သူမှန်သမျှကို ပြာကျစေသ
လို နဂါးစိန်သွားကလည်း ရန်သူမှန်သမျှကို စိမ့်ညက်ညက်ကျေစေသည်
။

ဤနေရာတွင် ၉ ရာစု၊ ၁၃ ရာစု ပဒေသရာဇ် တရုတ်တပ်များကို ဗီ
ယက်နမ်တို့ ချေမှုန်းခဲ့ကြသည် ။ ဤနေရာတွင် ၁၉၄၅ ပြင်သစ်ကိုလိုနီ
တပ်ကို ဗီယက်နမ်တို့ ချေမှုန်းခဲ့ကြသည် ။ ဤနေရာတွင် ၁၉၆၅ အမေ
ရိကန်လေတပ်ကို ဗီယက်နမ်တို့ ချေမှုန်းခဲ့ကြသည် ။

ဟာလောင်ပင်လယ်ကွေ့သည် ဒဏ္ဍာရီပုံပြင်ကြွယ်ဝသလို သမိုင်း
လည်း ထွန်းပြောင်သည် ။

တက်ထရက်ဝတ်စုံပြာကို အကျအနတ်ကာ မမောတမ်းမပန်းတမ်း
ကရားရေလွှတ် တတွတ်တွတ် တပြုံးပြုံး ရှင်းပြနေသည့် ဗီယက်နမ်
ကေဒါ၏ စကားများ သည် ကျွန်တော်တို့ နားထဲသို့ အားလုံးမဝင်။ ရှုခင်း
သည် ကျွန်တော်တို့ ၏ မျက်စိအာရုံကိုသာ ညှို့ငင်သည် မဟုတ်။ ကျွန်
တော်တို့ ၏ ဓမ္မာရုံခံစားမှု တစ်ခုလုံးကို သိမ်းကျုံး ဖမ်းစားထားသည် ။

ရှုခင်းသည် ရှင်းလင်းချက်ထက် စကားကြွယ်သည် ။

ပုံစံအမျိုးမျိုး ကျောက်ဆောင်ကျောက်တောင်တို့ သည် မတုန်မလှုပ်
ငြိမ်မနေ။ လူခေါင်းသဏ္ဌာန် ကျောက်ဆောင်က မျက်နှာရိပ်မျက်နှာ
ယောင် မျိုးစုံဆောင်နေဟန်။ တိရစ္ဆာန်သဏ္ဌာန်ကျောက်တောင်က ကို
ယ်ဟန်ကိုယ်ထား နည်းမျိုးစုံလှုပ်ရှား နေဟန်။ လှေသင်္ဘောသဏ္ဌာန်
ကျောက်ဆောင်ကျောက် တောင်တို့ ဆိုလျှင် ရွက်တိုက်လွင့်မျောနေဟန်

ကျောက်ဆောင်ပေါ်တွင် လိုဏ်ဂူများ ရှိသည်။ အချို့လိုဏ်ဂူဆိုလျှင် လူလေးထောင်ဆံ့သည် အထိ ကျယ်ဝန်းသည်။

ကျောက်ဆောင်ကျောင်တောင်တိုင်း နာမည်ကိုယ်စီရှိကြသည်။

ကျောက်ဆောင်ကြီးတစ်ခုအမည်မှာ ကဗျာကျွန်း။ ပေ ၁၀၀၀ ခန့်မြင့်သည်။ ရှေးအခါက စာဆိုကဝိပညာရှိတို့ ရေကသိုဏ်းရှုကာ ကဗျာစာပေ ပြုစုခဲ့ကြရာ ကျောက်ကျွန်းကြီး။

‘ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံမှာ အလှစခန်းတွေ သိပ်ပေါ့ပါ့ဗျာ။ ရောက်တဲ့ လူတိုင်း မခွာရက်မက်မပြေတဲ့ နေရာတွေပေါ့’ဟု ခရီးဖော်ကြီး ဗင်နမ်းက ဆိုသည်။

ဘာဘေတောင်ပေါ်စခန်း၊ ဒိန်ဘင်ဖူးတောင်ချိုင့်စခန်း၊ တမ်ဒေါင်တောင်ခြေစခန်း၊ ဘမ်ဆန်၊ ထရာဘို၊ ကွန်ဆန်၊ နာထရန်၊ ကမ်ရန် စသော ပင်လယ်ကမ်းခြေ စခန်းများ စသည်။

‘ခင်ဗျားတို့ လည်း အမှတ်ထားမိမှာ ပေါ့။ ကွန်ဆန်ကျွန်းဆိုရင် ရုပ်သေးအစိုးရရဲ့ ကျားလှောင်ရုံအကျဉ်းခန်းကြီး ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။ နာထရန်တို့ ၊ ကမ်ရန်တို့ ဆိုရင် အမေရိကန်စစ်သားတွေ အပျော်ကျူးရာအရပ်တွေ ဖြစ်ခဲ့ရတယ်’

ယခုအခါ ထိုနေရာဒေသများ သည် အလုပ်သမား၊ လယ်သမား လုပ်သားပြည်သူများ အဖို့ အနားယူအပန်းဖြေရာ နေရာဒေသများ ဖြစ်လာကြပြီ။

အခြေအနေပေးလာသည် နှင့် အမျှ ဗီယက်နမ်၏ အလှစခန်းများ သည် ကမ္ဘာလှည့် ခရီးလုပ်ငန်း၏ ဘူမိနက်သန်များ ဖြစ်လာပေတော့မည်။

ကျွန်တော်တို့ ဟိုချီမင်းမြို့တော်(ဆိုင်ဂုံ)သို့ ရောက်သွားချိန်တွင် က

မ္မာလှည့်ခရီးလုပ်ငန်း ဗဟိုဌာနချုပ် ဖွင့်လှစ်ရန်စီစဉ်နေပြီဟု ကြားခဲ့ရသည်။ ။

စစ်ပြီးစဖြစ်၍ လူစိမ်းသူစိမ်းကို အရဲကိုးမယုံနိုင်သေး။ တံခါးမရှိ ဓားမရှိ ဝင်ထွက်သွားလာမှုကို လက်သင့်မခံနိုင်သေး။ သို့ရာတွင် လှသော ဗီယက်နမ်ကို ဆယ်ပြန်တိုး၍ လှစေရန် ပြန်လည်တည်ဆောက်ရင်း ကမ္ဘာလှည့်ခရီးလုပ်ငန်းတံခါးကို ဟသထက်ဟပေးသွားရန် စီမံနေပြီဖြစ်သည်။ ။

ကျွန်တော်တို့ ရောက်ချိန်က ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည် များအား ရက်သတ္တ တစ်ပတ်ပြည်ဝင်ခွင့်ပေးသည်။ တစ်နှစ်လျှင် ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည် တစ်သောင်း ကျော်ရှိလိမ့်မည်ဟု ခန့်မှန်းထားသည်။ ။

အိမ်ကလည်း သာ၊ အိမ်သာအောင်လည်း မွမ်းမံပြုစုနေသည့် ဆိုရှယ် လစ်ဗီယက်နမ်သည် ဧည့်လာမစဲ တဖွဲဖွဲ ရှိတော့မည့် နိမိတ်လက္ခဏာများကို စူးစူးစိုက်စိုက် မျှော်မှန်းလေ့လာနေလေပြီ။

ဝင်လာမစဲတဖွဲဖွဲ ရှိနိုင်မည့် ဧည့်သည် များအား တင့်တောင့်တင့်တယ်၊ ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ၊ ပျူပျူငှာငှာ ပြုစုဧည့်ခံနိုင်ရေးအတွက်လည်း ကျွမ်းကျွမ်း ကျင်ကျင် ကြိုတင်ပြင်ဆင်နေလေပြီ။

ဆယ်ဆတိုးလှအောင် ပြန်လည်ထူထောင်တည်ဆောက်မွမ်းမံ၍ မပြီးသေး။ မပြီးသေးမီမှာ ပင် အိမ်သာ၍ ဧည့်လာသလို ဝင်လာကြသည့် ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည် ဦးရေသည် ဆယ်ဆတိုး၍ များ လာနေသည်။ ။

ပို၍ များ လာပေလိမ့်ဦးမည်ဟု ကျွန်တော်တို့ တွက်ဆမိခဲ့ကြသည်။ ။

ဗီယက်နမ်၏ မနက်ဖြန်

ဗီယက်နမ်ဆိုလျှင် ဟိုချီမင်းကိုသတိရသည် ။ ဟိုချီမင်းဆိုလျှင် ကလေးကို သတိရသည် ။

ကလေးချစ်သော ဟိုချီမင်း။ ဟိုချီမင်းချစ်သော ကလေး။

ထုံညွှက်(ပြန်လည်ပေါင်းစည်းရေး)ပန်းခြံကြီးထဲ၌ ချိုမြသောအပြုံး၊ နီရဲသောလည်စည်းတို့ ကို ဆင်မြန်းထားသည့် ‘ဩဂုတ်တော်လှန်ရေး ကလေးအဖွဲ့’ ဝင် ကလေးလူငယ်များကိုမြင်ရသည် ။ ဟိုချီမင်း၏ အာရုံပုံလွှာ၊ ကလေးတို့ ၏ အာရုံပုံလွှာများ ဖြင့် ရေးခြယ်ထားခဲ့သည့် ကျွန်တော်တို့ ၏ စိတ်ကူးထဲက ဗီယက်နမ်သည် အပီပြင်ဆုံးဗီယက်နမ်၊ အကြည်လင်ဆုံး ဗီယက်နမ် ဖြစ်လာသည် ။

ယနေ့ ဗီယက်နမ်နှင့် သာမက မနက်ဖြန်ဗီယက်နမ်နှင့် ပါ တွေ့ဆုံခြင်း။

ကလေးတို့ သည် ပန်းခြံထဲ၌ လန်းဆန်းဝေဆာရောင်စုံဖြာနေသော ပန်းတကာတို့ နှင့် ပင် မယှဉ်သာလောက်အောင် အလှကြွယ်သောအပြုံးဖြင့် ကျွန်တော်တို့ ထံ ချဉ်းကပ်လာကြသည် ။

စကားပြန်ကလည်း အနီးအနားတွင် မရှိ။ အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်နှင့် အတူ ပန်းခြံထဲ လမ်းလျှောက်နေကြသည် ။ ကလေးတွေနှင့် ကျွန်တော်တို့ တစ်တွေ။ အပြုံးချင်းဖလှယ်ကြသည် ။ ဓာတ်ပုံ အတူရိုက်ကြသည် ။

အပြီးချင်းဖလှယ်ကြ ပြန်သည် ။

သားနာမည် ဘယ်လိုခေါ်သလဲ။

အဖေက ဘာလုပ်သလဲ။

ဘယ်အတန်းရောက်ပြီလဲ။

ဘယ်မှာ နေသလဲ။

ဗမာပြည်အကြောင်း သိသလား။

ကြီးလာရင် ဘာလုပ်မလဲ။

စကားပြန်မရှိ။ ကျွန်တော်တို့ ၏ မေးခွန်းများ သည် မြန်မာလိုလည်း
မဟုတ်။ အင်္ဂလိပ်လိုလည်း မဟုတ်။ ပြင်သစ်လိုလည်း မဟုတ်။ ကိစ္စမရှိ
။ သူတို့ ဖြေတတ်ကြသည် ။

သူတို့ ၏ အဖြေကလည်း ဘာစကားနှင့် မှ မဟုတ်။ ကိစ္စမရှိ။ ကျွန်
တော်တို့ နားလည်နိုင်သည် ။

အပြီးနှင့် ပြော အပြီးနှင့် ကြားပြီး နှလုံးသားက နားလည်ခဲ့သော အ
မေးအဖြေများ ။

အမှီခိုကင်းခြင်းနှင့် လွတ်လပ်ခြင်းမှတစ်ပါး အခြားဘာမှပို၍ မြတ်နိုးတွယ်တာစရာမရှိ ဆိုသော ဟိုချီမင်း၏ဩဝါဒကို အနာဂတ်ကာလအထိ သယ်ဆောင်သွားမည့် အောင်ပွဲခံ ဗီယက်နမ်၏ အညွန့်တလူလူသားမြေးမြစ်ညွန့်ကလေးများကို မြန်မာသတင်းစာအဖွဲ့နှင့်အတူ ဤသို့တွေ့ရသည်။

ဆိုရှယ်လစ်နိုင်ငံသည် ကလေးလူငယ်တို့ ၏ နိုင်ငံဖြစ်သည် ။ အကောင်းဆုံးမှန်သမျှသည် ကလေးလူငယ်တို့ အတွက်။ ကလေးလူငယ်တို့ သည် လူတန်း စားမဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်း၏ တစ်ခုတည်းသော အခွင့်ထူးခံလူတန်းစား။ ကလေးလူ ငယ်သည် ပိုမိုသာယာဝပြော ငြိမ်းချမ်းဖွံ့ဖြိုးသော အနာဂတ်အတွက် အကြီးမား ဆုံး ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု။

ဆိုရှယ်လစ်နိုင်ငံချင်းတူလျှင် ဗီယက်နမ်သည် ကလေးချစ်တတ်သော အမျိုးသားခေါင်းဆောင်ကြီး ထူထောင်တည်ဆောက်သွားသည့် နိုင်ငံဖြစ်၍ ဗီယက်နမ်တွင် ကလေးလူငယ်တို့ သည် အခွင့်ထူးခံ၏ အခွင့်ထူးခံများ ပမာ ဖြစ်နေလေသည် ။

ကလေးလူငယ်တို့ သည် အခြားသူတို့ ထက် အဝတ်အစားပို၍ သစ်

လွင်တောက်ပြောင်သည် ။ ကလေးလူငယ်တို့ သည် အခြားသူတို့ ထက် ပို၍ အသား အရေ ပြည့်ဖြိုးသည် ။

ထိုကလေးလူငယ်များ သည် အမျိုးသားခေါင်းဆောင်ကြီး ဟိုချီမင်း ၏ သင်ကြားချက်များကို ကိုင်စွဲကာ အနာဂတ်လမ်းကြောင်းကို လျှောက်လှမ်းနေ ကြသည် ။

ဟိုချီမင်းက ကလေးလူငယ်တိုင်းသည် အဖနိုင်ငံနှင့် ပြည်သူကို ချစ်မြတ်နိုးရမည်။ စာကောင်းကောင်း သင်၊ အလုပ်ကောင်းကောင်း လုပ်ရမည်။ စည်းလုံးညီညွတ်မှုနှင့် စည်းကမ်းလိုက်နာမှုကို အားပေးရမည် ။ ကျန်းမာရေးကို လိုက်နာရမည်။ သိမ်မွေ့ပွင့်လင်း ရဲရင့်ရမည်ဟု သင်ကြားခဲ့သည် ။

ထိုသင်ကြားချက် ငါးရပ်သည် ဗီယက်နမ်ကလေးလူငယ်တိုင်း၏ လမ်းညွှန်မီးရှူး တန်ဆောင်ပင်ဖြစ်သည် ။

ဟိုချီမင်းသည် ကလေးလူငယ်များကို နှစ်နှစ်ကာကာ မြတ်နိုးသည် ။ အလေးထားသည် ။ ဂရုစိုက်သည် ။ ကိုယ့်သွေးကိုယ့်သား ဗီယက်နမ်ကလေး လူငယ်များကိုသာ ချစ်သည် မဟုတ်။ လူမျိုးမရွေး၊ ကမ္ဘာ့ရင်သွေး ကလေး လူငယ်မှန်သမျှကိုချစ်သည် ။ သူတို့ သာလျှင် အနာဂတ်ပိုင်ရှင်များ မဟုတ်လား။

၁၉၄၉၊ ဗီယက်နမ်သမ္မတနိုင်ငံ၏ သမ္မတအဖြစ် ပြင်သစ်နိုင်ငံသို့ ဟိုချီ မင်း သွားရောက်လည်ပတ်စဉ် ပဲရစ်မြို့တော်ဝန်က ဟိုချီမင်းကို မြို့တော်ခန်းမသို့ ဖိတ်ခေါ်၍ ဂုဏ်ပြုဧည့်ခံသည် ။ ဟိုချီမင်းသည် ဘာမှ မစား။ ဘာမှ မသောက်။ အလှဆုံးပန်းသီးတစ်လုံးကိုသာ ကောက်ယူလိုက်ပြီး အိတ်ထဲထည့်ထားလိုက် သည် ။

ဂုဏ်ပြုဧည့်ခံပွဲအပြီး။ မြို့တော်ခန်းမအပြင်။ ဟိုချီမင်းသည် ပြင်သစ်

ကလေးငယ်တစ်ဦးအား လှမ်းပေးလိုက်သည်။ ။

ဟိုချီမင်းသည် ကလေးလူငယ်တို့ အား စားဖွယ်သောက်ဖွယ်တို့ ကို သာ ချစ်စနိုးပေးလေ့ရှိသည် မဟုတ်။ ချီးကျူးစာ၊ ဂုဏ်ပြုစာ၊ ကဗျာလင်္ကာများ စွာ ကိုလည်း မကြာခဏပေးပို့တတ်သည်။ ။

တူမောင်အများ ၊ လူလားမြောက်ကြပြီ
ဘကြီးတစ်ယောက်၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်သည်
ဒေသနီးဝေး၊ တူမောင်လေးတို့
ဘကြီးချစ်လှစွာ၊ ဆောင်းဦးစာပို့။

စားကြဝ၊ လှလှဝတ်လျက်
တို့ သားချင်း တို့ ဆွေမျိုး၊ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်
မိုးအာကာယံ၊ ထက်ကောင်းကင်မြင့်
အောင်လံနီ၊ တလူလူလွင့်။

တူမောင်တို့ ချင်ချင်ကြည်ကြည်
ဘကြီးပြောမည်၊ ဂုဏ်ယူစွာ
လာမည့် ဆောင်းဦးသည်
ပို၍ ပျော်စရာကောင်းဦးမည်သာ။

တစ်နိုင်ငံလုံးက ‘ဘကြီး’ဟု ခေါ်ကာ ချစ်ခင်လေးမြတ်ခြင်းခံရသည့် အမျိုးသားခေါင်းဆောင်ကြီး တစ်ယောက်လုံးက ဤသို့ ကလေးလူငယ် အားလုံး ကို ရွှေလိုဥပြီး ဖူးဖူးမှုတ်မြှောက်စားခဲ့ခြင်းဖြင့် ဗီယက်နမ်က လေးလူငယ်တိုင်း သည် ဘကြီးဟိုချီမင်း၏ ခြေရာကိုနင်းမည့် ဟု နန်းဟု နန်းတောက် တက်ကြွသော သမိုင်းအမွေခံများ ဖြစ်လာကြသည်။ သမိုင်း အမွေခံများ ဖြစ်အောင်လည်း အစွမ်းကုန် လေ့ကျင့်ပျိုးထောင်ပေးနေသည်။

ဟနွိုင်းမြို့ထဲသို့ ကျွန်တော်တို့ ပထမဆုံးနေ့ လှည့်လည်ကြည့်ရှုကြ ရာတွင် စစ်အတွင်းက ဗုံးကြဲခံရပ်ကွက်တစ်ခုသို့ ရောက်သွားသည်။ အိမ်ကြိုအိမ်ကြား ရေကန်လယ်တွင် ပျက်ကျနေသည့် လေယာဉ်ပျံနှင့် ရင်ခွင်ပိုက် ကျောင်းကလေးတစ်ကျောင်းကို တွေ့ခဲ့ရသည်။ ကလေးတွေ အားလုံး တေးတ ကြော်ကြော် ပျော်တပြုံးပြုံး။

အလားတူ ရင်ခွင်ပိုက်ကလေးကျောင်းများကို နမ်ဒင်းချည်စက်ရုံနှင့် ဗူထန်း သမဝါယမကျေးရွာ တို့ တွင် လည်း တွေ့ခဲ့ရသေးသည်။

ဗီယက်နမ်ပညာရေးဝန်ကြီးဌာနသည် ကျေးရွာတိုင်းတွင် ရင်ခွင်ပိုက် ကျောင်းများ ဖွင့်နိုင်ရန် နှစ်ပေါင်းများစွာကပင် စတင်စည်းရုံးလှုပ်ရှားခဲ့သည်။ ကျေးရွာများ ၌ ရင်ခွင်ပိုက်ကျောင်း တစ်ကျောင်းမှ နှစ်ကျောင်း၊ နှစ်ကျောင်းမှ သုံးကျောင်း စသည် ဖြင့် တစ်နှစ်ထက်တစ်နှစ် တိုးလာနေသည်။

ရင်ခွင်ပိုက်ကျောင်းများ သည် နေ့ကလေးထိန်းကျောင်း သဘောမျှသာမဟုတ်။ မိဘများ ကုန်ထုတ်လုပ်ငန်းခွင်သို့ စိတ်အေးလက်အေးဝင်နိုင်ရန် သဘောမျှသာ ရည်ရွယ်ချက်ထားသည် မဟုတ်။ ကလေးများ

အား အတွေးသစ်၊ အမြင်သစ်၊ ပျိုးခင်းကောင်းများ ဖြစ်လာစေအောင် မြေတောင်မြှောက်ပေးရန်ဟူ သော ရည်ရွယ်ချက်လည်း ထားသည်။ ။

ရင်ခွင်ပိုက်ကျောင်းဆရာမ၏ တာဝန်သည် ကလေးများကိုထိန်းရုံ၊ ကလေးများ နှင့် အတူ သီချင်းဆိုရုံ၊ ကလေးများကို ချောသိပ်ရုံမဟုတ်။ ကလေး များ ၏ နုနယ်သောအသိအာရုံတွင် မှန်ကန်သောအတွေးအမြင် များ စွဲမြဲထင် ဟပ်အောင်လည်း ဆောင်ရွက်ရသည်။ ။ ထို့ကြောင့် သမဝါ ယမကျေးရွာများ တွင် ရင်ခွင်ပိုက်ကျောင်းဆရာမသည် သမဝါယမ၏ အကောင်းဆုံးလုပ်သား ၁၀ယောက်နှင့် တန်းတူ စာရင်းပေါက်သည်။ ။ အမြင့်ဆုံးလုပ်ခနှုန်းတွင် အကျုံးဝင်သည်။ ။

ကလေးဟူသည် အိမ်ဆည်းလည်း ၊ ရပ်ရွာဆည်းလည်း ဖြစ်၍ က လေးတို့ ရွှင်ပျော်ကျန်းမာ အနာဘယကင်းမဲ့ခြင်းသည် မိသားစုစိတ်ချမ်း မြေမှု၊ ရပ်ရွာ သာယာကြည်ရွှင်မှုကို အကျိုးသက်ရောက်စေသည်။ ။ ထို့ကြောင့် ကလေးတို့ ၏ ရွှင်ပျော်မှုကို ဖန်တီးသော ရင်ခွင်ပိုက်ကျောင်း တည်ထောင်ဖွင့်လှစ်ရေးတွင် ကျေးရွာသမဝါယမအဖွဲ့၊ လူမှုရေးနှင့် ယ ဉ်ကျေးမှုရန်ပုံငွေမှ လည်း စရိတ်ကျခံ သည်။ ။ မိဘတို့ ကိုယ်တိုင်ကလ ည်း ငွေကြေးထည့်ဝင်ကျခံကြရသည်။ ။ ကလေး ရှင်မိသားစုက တစ်နှစ် ဝင်ငွေ၏ သုံးရာခိုင်နှုန်း ထည့်ဝင်ရသည်။ ။ အလွန်ဆင်းရဲ သောမိသားစု ၊ စစ်ပြန်ဒုက္ခိတမိသားစု၊ တပ်မတော်မိသားစု၊ တိုင်းပြည်အတွက် အသ က်စွန့်ခဲ့သူ မိသားစုများကိုမူ ထည့်ဝင်ကြေးသတ်မှတ်ချက်၏ ငါးဆယ် ရာခိုင်နှုန်းအထိ လျှော့ပေးသည်။ ။

အသက်နှစ်နှစ်မှ ခုနစ်နှစ်အတွင်း ကလေးများ ၏ ပျော်ရွှင်မှု၊ အသိမှ န် ရမှုကို ရင်ခွင်ပိုက်ကျောင်းများ ၊ မူကြိုကျောင်းများ ဖြင့် ဖန်တီးတည် ဆောက် သည်။ ။ ခုနစ်နှစ်သားအရွယ်တွင် မှ မူလတန်းကျောင်းသို့ဝင်ရ

သည် ။ ထိုအချိန်မှ စ၍ ကလေးတို့ ၏ ပညာရေးသည် အထွေထွေပညာ
ရေးနှင့် ဆက်စပ်သွားတော့ သည် ။

လူငယ်စည်းရုံးရေးကား ‘ဟိုချီမင်းလူငယ်အဖွဲ့’ကို မဏ္ဍိုင်ပြုကာ လှ
ဝ်ရှားသည် ။ အောင်ပွဲခံ ဗီယက်နမ်စစ်ပွဲကြီးသည် အဓိကအားဖြင့်ဆယ်
ကျော် သက်လူငယ်တို့ ၏ စစ်ပွဲကြီးသာဖြစ်သည် ။

ထိုလူငယ်တို့ သည် နိုင်ငံပြန်လည်တည်ဆောက်ရေးလုပ်ငန်းများ
တွင် မလျော့သော အားအင်စွဲမာန်ဖြင့် အားကောင်းမောင်းသန် ဆက်လ
က်တိုက် ပွဲဝင်လျက်ရှိကြသည် ။

စီးပွားရေး နယ်သစ်ပယ်သစ်များ ၊ လယ်ယာလုပ်ငန်းများ ၊ တည်
ဆောက်ရေးလုပ်ငန်းများ တွင် လူငယ်လုပ်အားသည် အဓိကအင်အား။

ကျူးကျော်စစ်က အမွေဆိုး အနှစ်ဆိုးအဖြစ် ခြွင်းချန်ထားရစ်ခဲ့သည့်
သရုပ်ပျက်မှု၊ အကျင့်ပျက်မှု၊ စရိုက်ပျက်မှုများကို
ချေဖျက်ရေးလုပ်ငန်းများ တွင် လည်း လူငယ်သာ ပင်မတွန်းအား။

ငြိမ်းချမ်းစွာ ပညာရေးတည်ထွန်းမှုအတွက် ပဓာနအကျဆုံး ထိန်း
အား ကြီးသည် လည်း လူငယ်ထူပင်။

ကျွန်တော်တို့ ဟနိုင်းတစ်ခွင် လှည့်လည်လေ့လာစဉ် ဒါးကန်တစ်
လျှောက် လမ်းမကြီးတွင် လူငယ်သစ်ရိပ်တန်းလမ်းမကြီး တည်ဆောက်
ရန်လုပ် အားပေးနေကြသည့် လူငယ်များ ၊ လမ်းဘေးဝဲယာ၌ ကိုယ်ခံပ
ညာလေ့ကျင့်နေကြ သည့် လူငယ်များ ၊ စစ်ပညာသင်ကြားနေကြသည့်
လူငယ်များကိုတွေ့ရသည် ။

ဆိုရှယ်လစ်ဗီယက်နမ်သည် လူငယ်အင်အားကို ရပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ လေ့
ကျင့်ပျိုးထောင်မှုများ ဖြင့်သာ ဖန်တီးဖော်ထုတ်နေသည် မဟုတ်။ စိတ်ပို

င်းဆိုင်ရာ ဖွံ့ဖြိုးရှင်သန်မှုများ ဖြင့်လည်း ပျိုးထောင် မြှင့်တင်ပေးနေသည် ။

ဆိုရှယ်လစ်ဗီယက်နမ် ယဉ်ကျေးမှုမူဝါဒများ နှင့် အညီ စာပေ၊ တေးဂီတ၊ ပန်းချီ၊ ပန်းပု အနုပညာကဏ္ဍများ ၌ လူငယ်ထု၏ နိုးကြားထက်သန်သော လှုပ်ရှားမှုများ သည် အင်အားကြီးမားစွာ စိုးမိုးနေသည် ။

ပြည်သူ့ကျန်းမာရေးသည် ရောဂါကင်းရေးတစ်ခုတည်းကိုသာ ရှေးမရှု။ ကြံ့ခိုင်သန်စွမ်းရေးအဆင့်အထိ တက်လှမ်းရန်လည်း ရည်မှန်းသည်။ ထို့ကြောင့် ဆိုရှယ်လစ်ဗီယက်နမ်တစ်ခွင်တွင် လူကြီးလူငယ်မရွေး၏ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားကစားမှု၊ ကိုယ်ခံပညာလေ့ကျင့်မှု စသည့် လှုပ်ရှားကစားမှုမျိုးစုံကို သွားလေရာ တွေ့ခဲ့ရခြင်းဖြစ်၏။

ဟိုချီမင်းမြို့တော်တွင် ဆိုလျှင် သရုပ်ပျက်စာပေ တိုက်ဖျက်ရေးလုပ်ငန်းများ ၊ တော်လှန်သော တေးဂီတဖျော်ဖြေရေးလုပ်ငန်းများ တွင် လူငယ်

ယ်များ တက်ကြွစွာ ပါဝင်လှုပ်ရှားနေကြသည် ။ ကျွန်တော်တို့ ရောက်သွားချိန်ကလည်း ကြားခဲ့ သိခဲ့ မြင်ခဲ့ တွေ့ခဲ့ကြရသည် ။

လူငယ်ထု၏ အင်အားကို စိတ်ဓာတ်ရေးရာအရ အခိုင်အမာတည်ဆောက်ရာ၌ ဗီယက်နမ်တော်လှန်ရေးသမားများ ၊ လူငယ်မျိုးချစ်သူရဲကောင်းများ ၊ လူငယ်နယ်ချဲ့ ဆန့်ကျင်ရေး အာဇာနည်များ နှင့် နိုင်ငံတကာရှိ ဗီယက်နမ် နိုင်ငံ၏ မိတ်ဆွေရဲဘော်များ အကြောင်းကို ဖွဲ့သီဖော်ကျူးသည့် ဂီတတေးသီချင်း များ ၊ ကဗျာ ဝတ္ထု ဆောင်းပါးမှတ်တမ်းများ ၊ ပန်းချီပန်းပု ပုံစတာများ ၊ ဇာတ်သဘင်၊ ပြဇာတ်၊ ကဇာတ်များ သည် ထက်မြက်သော လက်နက်များ ဖြစ် သည် ။

ကျူးကျော်စစ်ကြီး ပြီးဆုံးသွားပြီဖြစ်စေကာမူ
ထိုအကြောင်းအရာများ သည် လူငယ်ထု၏ တိုင်းချစ်ပြည်ချစ် အမျိုးချစ်စိတ်၊ အနစ်နာခံစိတ်၊ စွန့်လွှတ် စိတ်၊ စွန့်စားစိတ်၊ အညံ့မခံစိတ်၊ ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုးစိတ်၊ အလုပ်ဂုဏ်မြတ် နိုးစိတ် စသော စိတ်ကောင်းစိတ်မြတ်များကို ပွဲပြီးမီးသေမဖြစ်စေအောင် ဆက်လက်လှုံ့ဆော်နှိုးဆွပေးဆဲဖြစ်ပေသည် ။

ဟိုချီမင်းမြို့တော်တွင် စည်းရုံးလှုံ့ဆော်ရေးတာဝန်များကို တက်ကြွစွာ ပါဝင်လှုပ်ရှားနေကြသည့် လူငယ်တေးဂီတပညာသည် ကလေးများ၏ လမ်းဘေးလူထုဖျော်ဖြေပွဲကလေးတစ်ခု

ထို့ကြောင့် လည်း ၁၉၆၅ က တောင်ဗီယက်နမ်သို့ လာရောက်ပြီး ရုပ်သေးအစိုးရအား သံပတ်တင်းပေးခဲ့သည့် ထိုစဉ်က အမေရိကန် ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး မက္ကနာမားရားကို လုပ်ကြံရန် ကြံစည်မှုဖြင့် သေဒဏ်ပေးခံရပြီး အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေး ကြွေးကြော်သံများကို ရဲရဲတောက်ကြွေးကြော်ရင်း နောက်ဆုံးအချိန်အထိ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးတိုက်ပွဲဝင်သွားခဲ့သည့် လူငယ် အာဇာနည် ငှယ်ဗန်ထရွိုင် အကြောင်းသည် ပြန်ပြောင်းအောက်မေ့၍ မဆုံး နိုင်သေးသော အကြောင်းအရာဖြစ်နေသည်။

ငှယ်ဗန်ထရွိုင်သည် ယနေ့တိုင် လူငယ်ထု၏ နှလုံးသားကို စိုးမိုးထားဆဲ။ ဒိတ်ဒိတ်ကျဲ လူငယ်အာဇာနည်အဖြစ် ကျော်ကြားဆဲ။

၁၉၆၅ နိုဝင်ဘာတွင် အမေရိကန်ကာကွယ်ရေးဌာန ပင်တဂွန်စစ်ရုံး ကြီးရှေ့၌ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မီးရှို့ကာ ဗီယက်နမ်စစ်ကို ဆန့်ကျင်ဆန္ဒပြ သွား ခဲ့သည့် အမေရိကန်လူမျိုး ငြိမ်းချမ်းရေးဝါဒီ နော်မန်မော်ရစ်ဆင် လည်း အလား တူပင်။

မော်ရစ်ဆင် မီးရှို့သတ်သေပုံ ပိုစတာများကို ကျောင်းများ ၊ စက်ရုံ၊ အလုပ်ရုံများ တွင် တွေ့နေရသေးသည် ။

ဗီယက်နမ်ကွန်မြူနစ်ပါတီ ဗဟိုကော်မတီဝင်လည်း ဖြစ်၊ ဗီယက်နမ် မြောက်ပိုင်း စာပေလောက၏ အကျော်ကြားဆုံး ကဗျာဆရာကြီးလည်း ဖြစ်သော တိုဟူး၏ မော်ရစ်ဆင်အကြောင်းကဗျာသည် ဗီယက်နမ်လူငယ်ထု၏ နှုတ်ဖျား၌ သီးနေသေးသော ကဗျာဖြစ်သည် ။ ကဗျာအမည်မှ ‘သမီးလေး အင်မလီ’။

သမီးလေး အင်မလီ

"အင်မလီ လိုက်ခဲ့စမ်း

သမီးကြီးတော့

သွားရမယ့်လမ်း

သိအောင်ပေါ့"။ ။

"ဘယ်သွားမှာ လဲ ဖေဖေရယ်"

"ပိုတိုမက်မြစ်ကမ်းကိုပေါ့ကွယ်"

"ဖေဖေက ဘာပြမယ်"

"ပင်တဂွန်ကို မြင်စေချင်လို့ ကွယ်"။ ။

သမီး.....အချစ်ဆုံးသမီး
မျက်လုံးတွေက စူးစမ်းလျက်
သမီး.....အချစ်ဆုံးသမီး
ဆံပင်တွေက ပြောင်ရွှန်းလက်။ ။

ဝါရှင်တန်
နေသော သေသော၊
ဝိညာဉ်တို့၏ ဆည်းဆာယံ
လောင်မြိုက်လော့ သစ္စာတရား။
ရာဇဝတ်မှုကြီးများ ဖွင့်အန်
လူသားဘဝ ဖျက်ဆီးခံနေရတကား။ ။

ဂျန်ဆင်
ဒေါ်လာ နတ်ဆိုး။
ခရစ်ဝတ်ရုံ ဗုဒ္ဓသင်္ကန်းပင်
သင် လွှမ်းခြုံရဲပေသကိုး။ ။
မက္ကနာမားရား။
ဘယ်ကြားဘယ်ချောင်
သင်ပုန်းရှောင်ရှား။ ။

ငါးမြောင့်ရုံးကြီးကျယ်ကျယ်
စစ်ရုံးကြီးတစ်မြောင့်။
ကမ္ဘာတိုက်ကြီးငါးသွယ်
တစ်တိုက်စီအတွက် ရန်စွယ်ရန်ညှောင့်။ ။

သင်ရှိသော လောင်မီးမှ ။
ငှက်ကုလားအုတ်၊ သဲခေါင်းဖုံးသလို
သင်ပုန်းရှောင်နိုင်လေစွ။ ။
ဤမှာ ကြည့်ပါ။

ငါ့ကို စေ့စေ့ကြည့်
မျက်စိတစ်မှိတ် စိတ်တစ်ဒင်္ဂီ။ ။
ကလေးငယ် ရင်ဝယ်ပိုက်ထွေး။

သာမန်လူတစ်ယောက်မျှသာ
ငါ မဟုတ်သေး။ ။
ငါသည် ယနေ့။
သမီးကလေး အမ်မလီ
သူသည် ငါတို့ အားလုံး၏ မနက်ဖြန်ဟေ့။ ။

ဤမှာ ငါရပ်၍ ဆင့်ခေါ်။
အမေရိက၏ ကြီးမြတ်သောနှလုံးသား
တရားမှုအလင်း၊ မိုးဝွင်လုံးလင်းစေသော်။ ။
နတ်ဆိုးနွယ် နတ်ဆိုးဆွေ။
အဘယ်သူ့ကိုယ်စား
လူသတ်ပွဲများ သင်စေစားနေ။ ။

ဗုံးကြဲလေယာဉ် အသုတ်သုတ်
လောင်မီးဗုံး တဝုန်းဝုန်း အဆိပ်ဗုံးတဖြုတ်ဖြုတ်
အိမ်ဖြူတော်မှ ဗီယက်နမ်သို့တန်းတန်းမတ်မတ်။
ငြိမ်းချမ်းရေး နှင့် လွတ်လပ်ရေးကို ကွပ်ညှပ်
မေတ္တာမှ တစ်ပါး အခြားမသိသူတွေကို သင်သတ်ဖြတ်။
စာသင်ကျောင်းသို့အသွား
ကျောင်းသားသတ်ရန်။
ပန်းမန်လန်းလန်း သီးနှံဝင်းဝင်း
ဥယျာဉ်လယ်ကွင်းသတ်ရန်။
ပန်းချီ ပန်းပု သုခုမတေးကဗျာ
အနုပညာသတ်ရန်။

အဘယ်သူ့ကိုယ်စား သင်ရမ်းကား။

လူသားဘဝချမ်းမြေ့ဝပြော

သယံဇာတဖော်ထုတ်နိုင်သော

သန်သန်ထွားထွား

အမေရိကန်လူငယ်များ ။

မသာခေါင်းသွင်း

ဖုတ်ကြည်းသင်္ဂြိုဟ်ရန်

အဘယ်သူ့ကိုယ်စား သင်ရမ်းကား။

နေ့ညမဟူ မြေဆူပွက်လျှံ မိုးယံလှုပ်ရှား

မြို့ကျေးမဟူ လူထုခုခံတွန်းလှန်ရေးစခန်းများ ။ ။

တောကြီးမျက်မည်း တို့ ကိုပို့

ညောင့်ကျင်းနှင့် ညွှန်တွင်းသို့

အဘယ်သူ့ကိုယ်စား သင်ရမ်းကား။ ။

ပျားပိတုန်းသော်မှ ဆင်နွဲ့ထိုးစစ်

သစ်သီးဝလံ ပန်းမန်စင်စစ် လက်နက်ဖြစ်

မွေးကင်းစသော်မှ အာဇာနည်။

တို့ ဗိယက်နမ် ဝေးလံသောနိုင်ငံပြည်။ ။

"ချစ်သမီး အမ်မလီ။

မှောင်စပျိုး လာပြီ။ ။

ဒီနေ့ညတော့ အိမ်ပြန်မပို့နိုင်တော့။

မေမေလာခေါ်လိမ့်မပေါ့။ ။

ဖေဖေ့ကိုလောင်တဲ့ မီးတောက်။

ငြိမ်းသေသွားတဲ့ အချိန်လောက်"။ ။

သမီးကိုမှာ ချင်တာ

မေမေ့ကိုယုယစွာ

ဖေဖေ့ကိုယ်စားပြောဖို့ ။

"ဖေဖေ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ

သွားရှာတာပါ ဝမ်းမနည်းပါနဲ့ " လို့ ။ ။

နေသောသေသော ဝိညာဉ်တို့ ၏ ဆည်းဆာယံ

ငါ့ခန္ဓာကိုယ်မီးစွဲလောင်

ငါ့နှလုံးသား ထိန်ထိန်လျှံ

သစ္စာတရား၏ မီးရှူးတန်ဆောင်။ ။

ကလေးနှင့် လူငယ်တို့ အား အနာဂတ်၏ အားမာန်များ အဖြစ် အစွမ်းကုန် ဖြိုးဝေ ပြည့်လျှမ်းအောင် အစွမ်းကုန်ဖြည့်တင်းပေးလျက်ရှိသကဲ့သို့ ပဒေသရာဇ်စနစ်၊ အရင်းရှင်စနစ်လက်အောက်၌ ကာလရှည်ညောင်းစွာ ဖိနှိပ်ချယ်လှယ်ခံ နေခဲ့ကြရသည့် အမျိုးသမီးတို့၏ ဘဝလွတ်မြောက်ရေး၊ တန်းတူညီမျှရေးတို့ ကိုလည်း အစွမ်းကုန်လမ်းဖွင့်ပေးနေသည်။ ။

အင်ဒိုချိုင်းနား ကွန်မြူနစ်ပါတီသည် ၁၉၃၀ ခုနှစ်များ အတွင်းကပင် အမျိုးသမီး ဘဝလွတ်မြောက်ရေး တိုက်ပွဲကို လမ်းခင်းခဲ့သည်။ ။

နယ်ချဲ့တိုက်ဖျက်ရေးစစ်ပွဲ၊ ကျူးကျော်စစ်တွန်းလှန်ရေး စစ်ပွဲများ တွင် အမျိုးသမီးများ ရှေ့တန်းကပါဝင်လာကြသည်။ ။ ရဲရဲတောက် အမျိုးသမီး တော်လှန်ရေးသမားများ ၊ ကျူးကျော်စစ်ကာလ အတွင်းက ကမ္ဘာသိကျော်ကြားခဲ့ကြသည့် မဒမ်ငုယင်သီဘင်း၊ မဒမ်သီဒင်း စသော အမျိုးသမီးနိုင်ငံရေး ခေါင်းဆောင်များ ၊ မဒမ်ငုယင်သီဘေး၊ မဒမ်မင်းဒက် စသော အမျိုးသမီး သမဝါယမ လယ်ယာခေါင်းဆောင်များ ၊ စက်မှုလုပ်ငန်း ခေါင်းဆောင်များ ပေါ်ထွက်လာခဲ့ကြသည်။ ။

စစ်ရေးကဏ္ဍ၊ နိုင်ငံရေးကဏ္ဍ၊ ကုန်ထုတ်ရေးကဏ္ဍများ တွင် ပါဝင်လှုပ်ရှားသော အမျိုးသမီးအင်အား တိုးပွားလာသည် နှင့် အမျှ နောက်ထပ် တိုးပွားလာဦးမည့် အင်အားများကလည်း ပညာရေးကဏ္ဍတွင် အသင့်။

စက်မှု အထက်တန်းကျောင်းများ ၌ အမျိုးသမီး ၁၅ ရာခိုင်နှုန်းခန့်၊ အထွေထွေပညာရေး အထက်တန်းကျောင်းများ ၌ အမျိုးသမီး ၂၅ ရာခိုင်နှုန်းခန့်၊ တက္ကသိုလ်များ ၌ အမျိုးသမီး ၁၅ ရာခိုင်နှုန်းခန့်

ပညာသင်ကြားနေကြသည်။ ။

သမဝါယမလယ်ယာများ ၌ အမျိုးသမီးအင်အားသည် ၆၀ ရာခိုင်နှုန်း ခန့်ရှိသည်။ ။ ကျေးလက် သမဝါယမ စီမံခန့်ခွဲမှုအပိုင်းတွင် အမျိုးသမီးအင်အားက သုံးပုံတစ်ပုံမက။

လက်ရှိ အမျိုးသားလွှတ်တော်တွင် ပြည်သူ့ကိုယ်စားလှယ် ၄၉၂ ဦးရှိသည်။ ။ ထိုအနက် ၁၂၉ ဦးသည် အမျိုးသမီးခေါင်းဆောင်များ ဖြစ်ကြသည်။ ။

ကျူးကျော်စစ်ကာလအတွင်းက ဗီယက်နမ်အမျိုးသမီးတို့ သည် တာဝန် သုံးရပ် လှုပ်ရှားမှုဖြင့် နောက်တန်းစစ်မျက်နှာကို လုံအောင်ထိန်းခဲ့ကြသည်။ ။ (ကုန်ထုတ်တာဝန်၊ တိုက်ခိုက်ရေးတာဝန်နှင့် ကလေးလူငယ် ပြုစုပျိုးထောင်ရေးတာဝန်)။

နှစ်နိုင်ငံပေါင်းစည်းမိပြီဖြစ်သော လက်ရှိကာလတွင် အမျိုးသမီးထု၏ ကြွေးကြော်သံသည် ‘ယဉ်ကျေးမှုသစ်မိသားစုတည်ဆောက်ရေး’ဟူသော ဆောင်ပုဒ်ဖြစ်လာသည်။ ။ ၁၉၇၆ မတ်လတွင် ကျင်းပခဲ့သည့် အမျိုးသမီးညီလာခံကြီးက ယင်းကြွေးကြော်သံကို ချမှတ်ပြီး လူထုလှုပ်ရှားမှုကြီးအသွင်ဖြင့် လုပ်ငန်းဖော်ထုတ်ခဲ့သည်။ ။

ထိုလှုပ်ရှားမှုကြီး၏ အနှစ်သာရမှာ မိသားစု၏ အခန်းကဏ္ဍ၊ ဆိုရှယ်လစ်မိသားစုနှင့် လူ့အဖွဲ့အစည်းဆက်ဆံရေး၊ မိသားစုအပေါ်ကျရောက်လာသည့် ကိုလိုနီခေတ်နှင့် စစ်ကာလ၏ ဆိုးကျိုး များ စသည် တို့ ကို လေးနက်စူးရှစွာ သိမြင်လာရေး။

လုပ်ငန်းစဉ်များမှာ ဒီမိုကရေစီ တန်းတူညီမျှမှု၊ သဟဇာတဖြစ်မှု၊ ပျော်ရွှင်မှု အပေါ်အခြေခံသော မိသားစုတည်ဆောက်ရေး၊ ကုန်ထုတ်လုပ်ငန်းများ ၌ ထက်သန်တက်ကြွစွာ ပါဝင်ရေး၊ ခြိုးခြံချွေတာမှု ကျင့်သုံး

ရေး၊ ပါတီနှင့် နိုင်ငံ တော်၏ မူဝါဒများကို မှန်ကန်စွာ အကောင်အထည် ဖော်ရေးတို့ ဖြစ်လေသည်။ ။

ညီညွတ်ခြင်း၊ တန်းတူညီမျှခြင်း၊ စည်းကမ်းစနစ်ရှိခြင်း၊ ကျန်းမာသန့်ရှင်းခြင်းတို့ စိုးမိုးသော မိသားစု၊ ဝင်ငွေနှင့် ထွက်ငွေ အချိုးမျှပြီး အရအသုံးကိုက်ညီသော မိသားစုတို့ ကို တည်ဆောက်နိုင်ရေးအတွက် အမျိုးသမီးသမဂ္ဂက တိုက်တွန်းလှုံ့ဆော်သည့် လုပ်ငန်းသုံးရပ်ရှိသည်။ ။

ထိုလုပ်ငန်းသုံးရပ်မှာ မိသားစုဦးရေ ကန့်သတ်ရေး၊ ကလေးများကို စနစ်တကျ ပျိုးထောင်ရေးနှင့် သာရေးနာရေးမလေ့ဟောင်း၊ အထူးသဖြင့် မယားပြိုင်စနစ်၊ အရွယ်မတိုင်မီ ထိမ်းမြားခြင်းစနစ်၊ မင်္ဂလာလက်ဖွဲ့စနစ်တို့ ကို တိုက်ဖျက်ရေးစသော လုပ်ငန်းများ ဖြစ်သည်။ ။

‘ယဉ်ကျေးမှုသစ်မိသားစုတည်ဆောက်ရေး’သည် လူ့အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုလုံး ပါဝင်လှုပ်ရှားမှ သာ အောင်မြင်နိုင်မည့် လုပ်ငန်းဖြစ်သည်။ ။ သို့ရာတွင် အမျိုးသမီးများ သည် အတွေးအခေါ်အယူအဆ အစွဲအလမ်းဟောင်းများ အဖိစီး ခံရဆုံးအလွှာ။ သို့ဖြစ်၍ ထိုလုပ်ငန်းကို အမျိုးသမီးသမဂ္ဂက ဦးဆောင်ရန် တာဝန်ယူခြင်း ဖြစ်သည် ဟု ဆိုသည်။ ။

ဆိုရှယ်လစ်ဗီယက်နမ်သည် ကလေးငယ်များကို အစွမ်းကုန်လေ့ကျင့်သည်။ ။ ကလေးနှင့် လူငယ်ပျိုးထောင်လေ့ကျင့်ရေးတွင် အသီးတစ်ရာ အညှာတစ်ခု အင်အားစုဖြစ်သော အမျိုးသမီးထုအား မှန်ကန်စွာ စည်းရုံးလမ်းညွှန် တာဝန်ပေး သည်။ ။

ဤသို့လျှင် အနာဂတ်လမ်းသစ်ကို ဖြစ်ဖြစ်မြောက်မြောက် ဖောက်ထွင်ပေးနိုင်မည့် အင်အားသစ်များကို ဖန်တီးဖော်ထုတ်နေလေသည်။ ။

အညတရ သူရဲကောင်းတို့ ၏ အောင်ပွဲ

ပြင်သစ်ကျွန်ပြုရေးသမားတို့ ၏ နှစ်ရှစ်ဆယ်အုပ်စိုးမှုအောက်မှ လွတ်မြောက်ချိန်တွင် ဗီယက်နမ်လူမျိုး ၈၅ ရာခိုင်နှုန်းသည် စာမတတ်ပေမတတ် နလပ်န်းတုံးများ သာ။

၁၉၄၅ ဩဂုတ်လတော်လှန်ရေးကြီး အောင်ပွဲခံပြီးနောက် ဟိုချီမင်း ခေါင်းဆောင်သော အမျိုးသားအစိုးရတက်လာသည် ။ ၁၉၅၄ စက်တင်ဘာ ၃ ရက်တွင် ကျင်းပသည့် ပထမဆုံးအစိုးရအဖွဲ့အစည်းအဝေးတွင် ပထမဆုံး သမ္မတဟိုချီမင်းက ပထမဆုံး မိန့်ခွန်းပြောသည် ။ ထိုမိန့်ခွန်းတွင် ချက်ချင်းလက်ငင်းပြဿနာဖြစ်သော စာနပ်ရိက္ခာပြဿနာ ဖြေရှင်းရေးလုပ်ငန်းပြီးလျှင် လူတိုင်းစာတတ်မြောက်ရေးကို ဒုတိယဦးစားပေးလုပ်ငန်းအဖြစ် လမ်းစဉ်ချမှတ်ခဲ့သည် ။

ဟိုချီမင်းက ‘လူတွေငတ်နေတယ်။ ဒုတိယအချက်ကတော့ လူတွေ စာမတတ်ဘူး။ စာမတတ်တော့ လူဟာနဲ့တယ်။ အတယ်။ ဒါ့ကြောင့် စာတတ် မြောက်ရေး လှုပ်ရှားမှုကြီးစကြစို့’ဟု ပြောကြားခဲ့သည် ။

ထိုမိန့်ခွန်းမှာ ပင် ‘အလုပ်လုပ်ရင်းလေ့လာ၊ လေ့လာရင်း အလုပ်လုပ်’ ဟူသော ကြွေးကြော်သံကို ဟိုချီမင်းက ကြွေးကြော်လိုက်သည် ။ လွတ်လပ်ရေး ထိန်းသိမ်းရန်နှင့် အင်အားတောင့်တင်းသော နိုင်ငံထူထောင်ရန် ဗီယက်နမ်သားတိုင်း ပိုင်ခွင့်နှင့် တာဝန်များကို သိကြရမည်။ တိုင်း

သစ်ပြည်သစ်ထူထောင်ရေး လုပ်ငန်းများ တွင် ပါဝင်ကြရမည်။ ဗွေဆော်ဦးတာဝန်မှာ လူတိုင်း စာမတတ် တတ်အောင် သင်ကြားရမည့် တာဝန်ဖြစ်သည် ဟု လမ်းညွှန်လိုက်သည် ။

လူထုပညာရေးဌာနကို ဖွဲ့စည်းထူထောင်လိုက်သည် ။ စာမတတ်သူ ပပျောက်ရေးကို လူထုလှုပ်ရှားမှုအသွင်ဖြင့် တိုက်ပွဲဝင်သည် ။ သို့ဖြင့် စာမတတ် သူ မယားကို လင်က စာသင်ပေးသည် ။ စာမတတ်သူမိဘဘိုးဘွားကိုသားမြေးက စာသင်ပေးသည် ။ လူထုလှုပ်ရှားမှုကြီးတစ်ရပ် အသက်ဝင် လာလေ တော့သည် ။

စာမတတ်သူပပျောက်ရေးလှုပ်ရှားမှုကြီးတွင် စာတတ်သူတိုင်း ဆရာ ဖြစ်လာသည် ။ မြို့တိုင်းရွာတိုင်းတွင် သစ်ပင်ရိပ်ကောင်းကောင်း မှန်သမျှ ကျောင်း ဖြစ်လာသည် ။ ကျွဲကျောင်းသားက ကျွဲနံပါးတွင် အကွရာစာလုံးများ ရေးကာ ကျွဲကျောင်းရင်း စာအံသည် ။ တံငါသည် က ခမောက်ချွန်ပေါ်တွင် အကွရာတင်ကာ သူ့ဘေးကလူတိုင်းအား အလုပ်လုပ်ရင်း စာအံစေသည် ။ ကျောက်မိုင်း၌ တောင်နံရံဖြူဖြူတို့ သည် စာလုံးရေးစရာ ဧရာမသင်ပုန်းကြီးများ ဖြစ်လာသည် ။ လမ်းတိုင်းအိမ်တိုင်းရှိ နံရံကွက်လပ်မှန်သမျှ သင်ပုန်းကြီးဖြစ်လာသည် ။ သစ်ပင် များ တွင် သစ်ပင်၏ အမည်ကို ရေးသားထားခြင်းဖြင့် သစ်ပင်မှန်သမျှ လမ်းဘေး သင်ပုန်းကြီးများ ဖြစ်လာသည် ။

တစ်မျိုးသားလုံး အနိုင်မခံ အရှုံးမပေးစိတ်ဓာတ်ဖြင့် အသုံးလုံးကျေတိုက်ပွဲဝင်သည် ။ စက္ကူမရ။ ကိစ္စမရှိ။ ငှက်ပျောဖက်ခြောက်ပေါ်မှာ စာရေးသည် ။ မင်မရ။ ကိစ္စမရှိ။ ကျောက်တုံးသွေးပြီး မင်ဆေးဖော်သည် ။ တစ်ရွာလုံး စာမတတ်၍ ဆရာရှာမရ။ ကိစ္စမရှိ။ ရွာသားတစ်ဦးကို အခြားရွာသို့ အသုံးလုံး ပညာတော်သင်လွှတ်သည် ။ သူ့လယ်ကို တစ်ရွာ

လုံးက ဝိုင်းထွန်ပေးထား ကြသည်။ ။

၁၉၄၆ ဒီဇင်ဘာတွင် ပြင်သစ်တော်လှန်စစ် တိုက်ရပြန်သည်။ ။ သို့သော် အသုံးလုံး လှုပ်ရှားမှုကြီး အရှိန်မသေ။ တိုး၍ ပင် အားကောင်းလာသေးသည်။ ။ စာတတ်မှ စစ်တိုက်ကောင်းနိုင်မည်ဟု သိလာသည်။ ။ ပြောက်ကျားစစ်ဒေသများ တွင် အသုံးလုံး သင်သည်။ ။

ပြင်သစ် ကျွန်ပြုရေးသမားတို့ ကလည်း အသုံးလုံးက ဖန်တီးမည့် ပြည်သူ့စွမ်းအင်ကို ခန့်မှန်းမိပြီးဖြစ်သည်။ ။ စာတတ်လျှင် သူ့ကျွန်မခံစိတ်ပို၍ ပြင်းပြလာနိုင်မှန်း ကောင်းကောင်း သိသည်။ ။ ထို့ကြောင့် အ သုံးလုံးသင် ဆရာတိုင်းကို ဖမ်းစေ။ မိလျှင် သတ်စေ။ ဖမ်းပေးနိုင်သူတိုင်း ဆုတော်ငွေယူစေ။

စာတတ်မြောက်ရေးခရီးသည် ‘အ သုံးလုံးကျေသင်၊ သေလမ်းမြင်သည်’ ဟု အတပ် ဟောနိုင်လောက်သည် အထိ အဟန့်အတားကြီးမားသော ခရီး။ ။ ထိုခရီးကို ဗီယက်နမ်ပြည်သူတစ်ရပ်လုံး သဲသဲမဲမဲ ဇွဲကြီးကြီးချီခဲ့ကြသည်။ ။

အ သုံးလုံးသင်ဆရာသည် ကြိုးတိုက်ထဲ ရောက်နေချိန်အထိ အခြားကြိုးမိန့်ကျ အကျဉ်းသားများအား စာသင်ပေးနေသေးသည်။ ။

၁၉၄၈ တွင် အ သုံးလုံးကျေသင်ရိုး၌ တစ်ဆင့်မြင့်ပညာရပ်များ ပါဝင်လာသည်။ ။ ကပ်ရောဂါများ ကာကွယ်တိုက်ဖျက်ရန် အခြေခံပြည်သူ့ကျန်းမာရေး ပညာများ ပါဝင်လာသည်။ ။ အယူသီး အစွဲဟောင်းများကို တိုက်ဖျက်ရန် အခြေခံသိပ္ပံပညာများ ပါဝင်လာသည်။ ။ လုပ်ငန်းခွင်၌ ကြံတတ်ဆတတ်လာစေရန် ဂဏန်းသင်္ချာပုစ္ဆာများ ပါဝင်လာသည်။ ။ ကိုယ့်တိုင်းကိုယ့်ပြည် ချစ်မြတ်နိုးသော စိတ်ဓာတ်ရှင်သန်စေရန် သမိုင်းနှင့် ပထဝီပညာများ ပါဝင်လာသည်။ ။ နိုင်ငံသားကောင်းများ ဖြစ်လာစေရန်

န် ပြည်သူ့ပိုင်ခွင့်၊ ပြည်သူ့တာဝန်၊ ပြည်သူ့ နီတိများ ပါဝင်လာသည်။ ။

အဟု န်ပြင်းပြင်း ချီနိုင်ခဲ့သည့် ဗီယက်နမ် အသုံးလုံး ကျေလူထုလှုပ်ရှားမှု၏ အကျိုးသက်ရောက်မှုသည် အလွန်ကြီးမားခဲ့သည်။ ။ ၁၉၄၅-၄၆ တွင် လူနှစ် သန်း စာတတ်မြောက်လာခဲ့ကြသည်။ ။ ၁၉၄၆-၅၄ တွင် နောက်ထပ် လူ ၁၀ သန်း စာတတ်လာခဲ့ကြသည်။ ။

၁၉၄၈ မှ စ၍ အသုံးလုံးကျေ သင်တန်းများ နှင့် အတူ သက်ကြီးပညာ ရေးလှုပ်ရှားမှုကို အသက်သွင်းခဲ့ပြန်သည်။ ။ ၁၉၅၈ ကုန်တွင် ဗီယက်နမ်မြောက် ပိုင်း၌ လူတိုင်း စာတတ်မြောက်လာသည်။ ။

လူတိုင်းစာတတ်မြောက်ရေးကို ကြိုးပမ်းကြရာ၌ ဆန္ဒစောပြီး လူထု အသိစိတ်ဓာတ်အပေါ် အခြေမပြုသော ပြုမူဆောင်ရွက်မှုများ လည်း ပေါ်ထွက်ခဲ့သည်။ ။ ပုံစံအားဖြင့် ကေဒါများ ၊ ဆရာများက လမ်းတွင် တွေ့သမျှ လူကို ရှောင်တခင်မေးခွန်းများ ထုတ်ကာ စာတတ်၊မတတ် စစ်ဆေးကြသည်။ ။ စာမတတ် သူ ဈေးမလာရအမိန့်မျိုးထုတ်သည်။ ။ စာမတတ်သူ၏ အိမ်တံခါး၌ ဝလုံးအနက် ရေးသည်။ ။ စာမတတ်သူအား ထောက်ခံစာမပေး။ ကိုယ့်ထမင်းချိုင့် ကိုယ်ဆွဲလာ ပြီး မြို့နယ် အ သုံးလုံးသင်တန်းများ တက်စေသည်။ ။ ဤသို့သော 'အကြပ်ကိုင်' မှုများကို ပြုလုပ်မိမှားခဲ့ကြသည်။ ။ သို့သော် မှားယွင်းသော ထိုလုပ်ရပ်များ သည် ခရီးမရောက်။ သက်ဆိုးမရှည်။

အ သုံးလုံးကျေ လူထုလှုပ်ရှားမှုကြီးတွင် မရေမတွက်နိုင်သော 'ဆရာ' များ ပါဝင်ဆင်နွှဲခဲ့ကြသည်။ ။ ထို 'ဆရာ'များ သည် စာမတတ်သူပပျောက်ရေး တိုက်ပွဲဝင်သူရဲကောင်းများ ပင်ဖြစ်သည်။ ။ ထို့ကြောင့် သမ္မတကြီးဟိုချီမင်းက 'အညတရ သူရဲကောင်းများ' ဟူသော ဘွဲ့ထူးဖြင့် တင်စားဂုဏ်ပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ။ စာမတတ်သူ ပပျောက်လာခြင်းသည် ထို

အညတရသူရဲကောင်းများ ၏ အောင်ပွဲ ပင်ဖြစ်တော့သည်။ ။

ဆိုရှယ်လစ်ဗီယက်နမ်သို့ ကျွန်တော်တို့ ရောက်ချိန်တွင် အ သုံးလုံး ခေတ်သည် နှစ်ပေါင်းများ စွာ ကျန်ခဲ့ပါပြီ။ သို့သော် ကျူးကျော်စစ်ကြော င့် နှစ်ပေါင်းများ စွာ ကိုလိုနီတစ်ပိုင်းနိုင်ငံပင်ဖြစ်နေခဲ့ရသည့် အရင်းရှင်ဗီယက်နမ် တောင်ပိုင်းတွင် ကား စာမတတ်သူတွေ ဒုနှင့် ဒေးရှိနေ သေး။

၁၉၇၅ မှ စ၍ တောင်ပိုင်းဒေသများ ၌ အ သုံးလုံး ရွတ်သံဖတ်သံညံ့ လာသည်။ ။ ၁၉၇၇ တွင် ‘ယဉ်ကျေးမှုအလင်းရောင်-၇၇’ အမည်ဖြင့် စာမတတ် သူပပျောက်ရေး ထိုးစစ်ကြီးဆင်သည်။ ။ ၁၉၇၇ ဇန်နဝါရီလအထိ တောင်ပိုင်း တွင် စာမတတ်သူ လူဦးရေ၏ ၄၀ ရာခိုင်နှုန်း စာတတ်လာသည်။ ။

‘ယဉ်ကျေးမှုအလင်းရောင်-၇၇’သည် တစ်ပြည်လုံးရှိ သက်ကြီး စာမတတ်သူအားလုံးကို စာတတ်မြောက်စေရန်နှင့် ကျေးလက်လူငယ်များ ၏ သိပ္ပံနည်းပညာအသိကို အဆင့်အတန်း မြင့်မားစေရန်ဟူသော ပစ်မှတ်ကြီး နှစ်ခုဆီသို့ ဦးတည်ထားသည့် အ သုံးလုံး လက်နက်ကြီးပင်ဖြစ်လေသည်။ ။

ကျွန်တော်တို့ ရောက်ခဲ့သည့် ဗီယက်နမ်တောင်ပိုင်း မဲခေါင်မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသ မိထိုမြို့နယ် ဒေါင်ထန်ကျေးရွာကလေးတွင် ရွာခေါင်းဆောင်များ နှင့် ကျွန်တော်တို့ ဆွေးနွေးကြရာ၌ အ သုံးလုံးကိစ္စကို မေးခဲ့သည်။ ။ ‘စာမတတ်သူ တွေ ရှိပါသေးတယ်။ အ သုံးလုံးကျေ လူထုလှုပ်ရှားမှုစနေပါပြီ။ စာတတ်သူတွေ လည်း တတ်လာနေကြပါပြီ’ဟု ရွာခေါင်းဆောင်များက ဖြေလိုက်ကြသည်။ ။

ဗီယက်နမ်မြောက်ပိုင်းတွင် စာတတ်မြောက်ရေးလူထုလှုပ်ရှားမှုကြီး

အရှိန်ပြင်းခဲ့စဉ်က လူတိုင်းနှုတ်ဖျား၌ ရစ်ဝဲခဲ့သည့် အ သုံးလုံးကဗျာသံ
ကလေး သည် ယနေ့ တောင်ပိုင်းတွင် တလွင်လွင်
ပဲ့တင်ထပ်နေပြန်ပါပြီ။

မသွားရ မသွားရ တားပါရစေဦး

စာတတ်ပြီ စာတတ်ပြီ ကဗျာသီလို့ ကုံး။

အင်္ကျီစ အင်္ကျီစ ဆွဲပါရစေဦး

ရေးလိုက်မှာ ရေးလိုက်မှာ ကဗျာတစ်ပုဒ်လုံး။ ။
